Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 8 (508) ◆ Субота, 16 січня 1993 року ◆ Ціна 5 крб.

ГОЛОВА Верховної Ради України І. С. Плющ 15 січня прийняв Надзвичайного та Повноважного Посла України в Республіці Туреччина І. М. Турянського в зв'язку з його від'їздом до Анкари.

У ході розмови йшлося про роботу посольства по розвитку рівносторонніх україно-турецьких відносин.

ЗАСІДАННЯ РОБОЧОЇ ГРУПИ

14 січня проведено чергове засідання робочої депутатської групи з питань, пов'язаних з ратифікацією Верховною Радою України Договору про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь «СТАРТ-1» та Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Обговорено підсумки виїзного засідання групи у місця розташування ракетної армії та питання наступного етапу роботи експертних груп за такими напрямами: військово-політичні аспекти ядерного роззброєння; політико-правові питання ліквідації ядерної зброї; науково-технічні проблеми ядерного роззброєння; фінансово-економічні проблеми роззброєння; проблеми екологічної безпеки; соціально-психологічні проблеми військовослужбовців ракетної армії.

Експрес-інформація

ХУРТОВИНА ПЕРЕГОВОРАМ НЕ ЗАВАДИЛА

Учора в Москві відбулися російсько-українські переговори на найвищому рівні.

Через хуртовину в російській столиці літак Президента України зміг приземлитися лише у найвіддаленішому аеропорту Домодєдово. Тому українська делегація прибула на переговори з двогодинним запізненням. Однак, як здається, це не позначилося на робочому настрої учасників переговорів з обох сторін. Президент Росії Борис Єльцин, зустрівши Леоніда Кравчука, підкреслив, що всі настроєні на конструктивну роботу, на те, щоб домовитися. Відразу після цього у Єкатерининському залі Кремля розпочалися переговори Президентів України та Росії віч-на-віч.

Згодом, десь через годину, до голів держав приєднались інші учасники переговорів. З української сторони в них брали участь Прем'єр-міністр Леонід Кучма, віце-прем'єри Ігор Юхновський, Василь Євтухов та міністр закордонних справ Анатолій Зленко, міністр оборони Костянтин Морозов. До російської делегації входили Прем'єр-міністр Віктор Чорномирдін, віце-прем'єр Григорій Хижа, міністр зовнішньоекономічних зв'язків Сергій Глаз'єв, міністр оборони Павло Грачов та інші офіційні особи. Коли передавалися ці рядки, переговори ще тривали, але з упевненістю можна сказати, що в результаті цих переговорів буде призначено командуючого Чорноморським флотом, підписано Консульську конвенцію, а також ряд економічних угод.

ПЕРЕМОГА МІЖНАРОДНОЇ ДИПЛОМАТІЇ, —

так охарактеризувало світове співтовариство церемонію підписання Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї і про її знищення, яка завершилася вчора в Парижі. В церемонії, що проходила в штаб-квартирі ЮНЕСКО, взяли участь посланці 127 країн. Наприкінці другого дня роботи цього міжнародного форуму, який розпочався 13 січня. Конвенцію підписало вже 120 держав, зокрема Азербайджан, Білорусь. Грузія, Казахстан, Молдова, Росія, Таджикистан, а також Україна.

ПРОТОКОЛ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ЗУСТРІЧІ

парламентських делегацій на найвищому рівні Російської Федерації і Чеченської республіки, а також комюніке за підсумками цієї зустрічі підписано вчора в Грозному. З Президентом Чечні Д. Дудаєвим делегація Росії, очолювана головою Ради національностей парламенту РФ Р. Абдулатиповим, не зустрілася.

Того ж дня члени російської делегації вирушили до Мінеральних Вод для участі в зустрічі з представниками національних рухів і партій Північного Кавказу, яка відкривається сьогодні в П'ятигорську.

В. Сметанін спростовує і роз'яснює

Заступник голови Комісії Верховної Ради України у правах людини В. Сметанін спростував повідомлення засобів масової інформації про те, що названа комісія на своєму засіданні 13 січня нібито однозначно висловилася проти підписання Україною «Статуту СНД». На думку депутата, це не відповідає дійсності, бо комісія висловилася за те, щоб не підписувати САМЕ цей варіант документа, як такий, що веде до перетворення СНД в наддержаву і позбавляє всіх її членів власної незалежності.

Але й виходити Україні з Співдружності чи самоусуватися від роботи над документом недоцільно, бо це не що інше, як штучна самоізоляція. А вона, на думку В. Сметаніна, в умовах колишньої надмірної союзної інтеграції народного господарства призведе тільки до посилення в першу чергу економічних негараздів України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вітаємо!

«СРІБНА ЛЕДІ» — ЗОВСІМ ДІВЧА...

Маленька українська чарівниця, 15-річна Оксана Баюл з Дніпропетровська, яка нині тренується в Одесі у відомих фахівців Галини Змієвської та Валентина Ніколаєва, геть «розтопила» холодні серця фінських прихильників спорту. Довільна програма Оксани, якби не кілька незначних неточностей, була практично бездоганною, а щодо артистизму — блискучою. В Хельсінкі на чемпіонаті Європи Оксаночка удостоєна срібної медалі.

Автор спортивної передовиці в «Гельсінгін саномат» назвав українську зірку найестетичнішою спортсменкою чемпіонату, якій не вистачило буквально сантиметрів до «золота». А воно дісталося симпатичній Сюрії Бонալі з Франції. Бронзової медалі удостоєна Марина Кальман з Німеччини.

Оксані Баюл багато фахівців пророкують велике олімпійське майбутнє. Що ж, ми не проти здійснення такого пророцтва.

Був шанс у команди України ще на медаль. Адже після обов'язкової програми у чоловіків лідирував 19-річний киянин Дмитро Дмитренко.

На знімку: «срібна леді» європейського фігурного катання Оксана БАЮЛ з України.

Фото Іллі ПАВЛЕНКА.

До уваги учасників лотереї «Голосу України»-93

Як ми уже повідомляли, відбувся розиграш лотереї нашої газети. У ньому взяло участь понад 150 тисяч передплатників «ГУ». Розігрувалося майже 300 найменувань товарів. Серед них два автомобілі — «Таврія» і «Волинянка». Двох суперщасливчиків ми вітали у номері за 6 січня ц. р. Інших учасників лотереї просимо не хвилюватися. У найближчих числах газета надрукує повний список призерів — хто що виграв.

Два слова про хід розиграшу лотереї. Була створена спеціальна лотерейна комісія, яка в присутності читачів газети проводила розігрування. Аби запобігти пересудам, призи-товари були закодовані, а лотерейна комісія працювала з їхніми номерами. У ході розиграшу, коли ставав відомий призер-читач, відбувалося розтаємничення номера, складався відповідний протокол. Нині лотерейна комісія уточнює зі спонсорами ціну, наявність і кількість товарів, адже їх ціна в 1992 р. суттєво відрізняється від нинішньої. Але вже сьогодні ясно: попри всі гіперінфляційні перепони майже всі наші спонсори свого слова дотримали — товари стали призами. Отож, список щасливчиків і порядок одержання виграшів ми надрукуємо в найближчих номерах газети!

У комісіях Верховної Ради України

У Комісії в закордонних справах проведено чергове засідання робочої депутатської групи з питань, пов'язаних з підготовкою до ратифікації Верховною Радою України Договору про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь та приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Обговорено підсумки виїзного засідання групи на місце розташування ракетної частини та питання наступного етапу роботи експертних груп за такими напрямами: військово-політичні аспекти ядерного роззброєння, політико-правові питання ліквідації ядерної зброї, науково-технічні проблеми ядерного роззброєння, фінансово-економічні проблеми роззброєння, проблеми екологічної безпеки, соціально-психологічні проблеми військовослужбовців ракетних частин.

Комісія з питань Чорнобильської катастрофи обговорила пропозиції щодо строків проведення пленарних засідань Верховної Ради. В підсумку — майже одноголосно прийнято ухвалу про те, що Президія Верховної Ради має зажадати від уряду подання найближчим часом програми невідкладних дій по здійсненню економічних реформ, а після розгляду цього документа в комісіях винести його на сесійне обговорення. Учасники засідання висловились і щодо змін до порядку висвітлення пленарних засідань по телебаченню і радіомовленню.

Чергове засідання **Комісії з питань гласності і засобів масової інформації** було присвячено розглядові ряду прийнятих Кабінетом міністрів декретів. Ретельно аналізувався Декрет про компенсацію громадянам витрат від знецінення вкладів в Ощадному банку України. Більшість членів комісії не погодилися з низьким рівнем запропонованого відшкодування. З цього та інших положень документа внесено конкретні пропозиції. За підсумками розгляду поданих Укрінформом матеріалів депутати підтримали пропозиції щодо розвитку державної інформаційної служби в Україні.

Прес-центр Верховної Ради України.

В. Сметанін спростовує і роз'яснює

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

«Подальша інтеграція навряд чи поглиблюватиметься, всі ми шукаємо нових партнерів, але нам треба серйозно думати, як вберегти свою економіку», — сказав В. Сметанін. І далі продовжив: «А щодо «Статуту СНД», то в ньому є і юридичні, і політичні помилки. І коли останні призводять до загальних проблем, то юридичні помилки — до конкретних. Якщо підписати цей «Статут», то ми порушимо свою Декларацію про суверенітет, де зазначено, що Україна — позаблокова держава. А цей «Статут» передбачає блок: спільні армія, зовнішня політика тощо. Порушує він і положення документів про СНД. Це по-перше. А по-друге, розглядати проект навіть у комісіях треба було тільки разом з усіма пояснювальними документами і положеннями про діяльність передбачених координаційних органів. По-третє, члени комісії говорили про те, що проект «Статуту» доцільно було б надрукувати, щоб громадськість республіки бачила, що нам пропонують. Це зняло б звинувачення на адресу керівництва республіки, мовляв, неправильно поводяться, не хочуть підписувати, й усувало можливості політичних спекуляцій навколо «Статуту».

Володимир СКАЧКО.

НА СОЦІАЛЬНІ ПОТРЕБИ

Уряд виділив Черкаській обласній державній адміністрації 40 млн. крб. для оплати виконаних робіт, пов'язаних із благоустроєм і соціальним розвитком м. Чигирина, Чигиринського району.

Прес-служба Кабінету міністрів України.

У київському видавництві гуманітарної літератури «АБРИС» готується до друку книга кандидата психологічних наук Валерія БЕБИКА «ЯК СТАТИ ПОПУЛЯРНИМ, ВИГРАТИ ВИБОРИ І УТРИМАТИСЬ НА ОЛІМПІ», яка у 1993 році надійде до фірмових магазинів «Укркниги».

Сподіваючись, що вона зацікавить не тільки депутатів і урядовців, а й широкий загал читачів, вміщуємо уривок з даної праці, присвячений організації команди політичного лідера.

Валерій БЕБИК:

ПРАВЛЯЧИЙ КАБІНЕТ: соціопсихологічний аспект команди

Спробуємо проаналізувати особливості впливу, соціопсихологічних чинників на ефективність роботи будь-якого правлячого кабінету.

Спочатку про кількісний склад команди. Психологи давно довели, що найоптимальнішою для управління і міжособистісного спілкування в процесі діяльності є група, котра налічує сім плюс-мінус дві особи.

Скажімо, так званий «кухонний кабінет» видатного політика Г. Коля у 1991 році складався всього з п'яти осіб. Крім самого канцлера Німеччини, до нього входили особистий секретар Коля фрау Вебер (яка до того часу двадцять сім років працювала з ним вже двадцять сім років), помічник канцлера з питань інформації Едуард Аккерман, політолог Вольфганг Бергсдорф (його формальна посада — начальник внутрішньополітичного відділу федерального відомства преси та інформації), а також зовнішньополітичний радник канцлера Хорст Тельчик.

Адаптуючи дану схему до процесу функціонування урядової команди, можна виділити такі ролі у складі правлячого кабінету:

— Голова;
— Секретар — оформлювач рішень;
— Генератор ідей;
— Скептик-аналітик;
— Організатор;
— Комунікатор — видобувач інформації;
— Душа команди;
— Контролер-фінішер.

«ГОЛОВА» — це авторитетна людина з високою самодисципліною, яка вміє поставити перед командою стратегічні цілі і завдання. **Досягати цього «Голова» повинен переважно не за рахунок своїх прав і влади, а завдяки такій організації роботи, за якої члени команди реалізовують поставлені перед ними завдання як свої власні. Тобто вони повинні психологічно «купити» їх, емоційно й аналітично «переваривши» і переконавшись в їхній необхідності.**

По суті це менеджер означеної групи, який є її незаперечним лідером.

«Секретар — оформлювач рішень». Його основна функція — надання чіткої форми діяльності команди та її результатів. Він стежить за тим, щоб об'єднати всі ідеї і думки в один завершений проект, який реально може бути втілений у життя.

«Генератор ідей» з усіх членів правлячого кабінету має найвищий рівень інтелекту і найбільш розвинену фантазію. Він є постачальником оригінальних ідей, думок, пропозицій, нових підходів, нетрадиційних рішень. Радикальність його мислення, зорієнтованість на фундаментальні проблеми часто-густо «заносять» його в теоретичні хащі, з яких не так просто вибратися. Він може припускатися помилок у деталях через власну неуважність. Його основне завдання — запалювати вогонь, хоча при цьому досить часто вони здатні образити інших членів колективу, особливо, якщо їхні думки не збігаються. З такими людьми нелегко мати справу, іноді доводиться потурати певним рисам їхнього характеру; що поробиш, творчість **вимагає** жертв!

«Скептик-аналітик». Його внесок — зважений аналіз вже висунутих пропозицій. Зрозуміло, **для цього треба мати високий рівень інтелекту** і, на відміну від емоційного «Генератора ідей», флегматичний характер. (Холерик у скептики не годиться!). **Ця людина навряд чи виступить з оригінальними пропозиціями та ідеями, однак вона обов'язково знайде помилки в планах та аргументах.**

«Організатор» має чітку спрямованість на практичне виконання завдань. Він раціоналізує виконавський процес і доводить справу до кінця.

«Комунікатор — видобувач інформації» є своєрідним розвідником, який має неабиякі здібності і можливості у міжособистісному спілкуванні. Це саме та людина, яка приносить з собою інформацію, нові ідеї і повідомлення про всілякі події, підтримує стосунки з політиками і підприємцями, громадськістю і науковцями і в такий спосіб запобігає рецидивам групового мислення, коли політичні рішення приймаються без урахування реалій навколишнього (для даної команди) світу.

«Душа команди» — найчутливіший член колективу, котрий краще за інших знає проблеми своїх колег. Це яскравий колективіст, який цементує команду, **емоційно підтримує ініціативу. За його відсутності справи йтимуть набагато гірше, особливо в кризових, стресових ситуаціях.**

«Контролер - фінішер» — орієнтований на кінцевий результат. Це — людина порядку, яка страшенно не любить розхристаності, примушує всіх дотримувати намічених планів і відповідної якості в роботі. «Контролер» ніколи не заспокоїться, якщо сам не перевірить кожну деталь і нюанс, не переконається, що все зроблено так, як треба. Він має сильний характер і загострене почуття ритму і часу. Все це правда, як правда й те, що іноді він стає нудним і настирливим, втрачає стратегічну перспективу і тоне в деталях. Зрозуміло, що в реальному житті не так вже й часто трапляється така ситуація, коли всі згадані ролі розподілені між членами команди. А що ж робити, коли урядова команда налічує п'ять або дев'ять чоловік? — запитаєте ви і будете абсолютно праві! Річ у тому, що одна й та ж людина може грати кілька соціопсихологічних ролей.

Ветеранам підтримку, турботу!

А МИ ВКАЗІВОК НЕ ЧЕКАЄМО...

Україна взяла близько до серця болі й тривоги ветеранів воєн і праці. Виступила з відомим зверненням Верховна Рада, працюють над законом про соціальний захист цієї категорії громадян народні депутати, розроблюють різні заходи. А тим часом є населені пункти, де вже давно без засідань і високих повелінь турбота про ветеранів — на чільному місці. Про це і наша розмова з директором елітно-насінницького господарства «Тучинське» М. ЗІНЧУКОМ.

— Миколо Пилиповичу, на Рівненщині багатьом відомо, що у вас, в Тучині, пенсіонерам, ветеранам війни, вдовам живеться дещо легше, ніж у багатьох інших місцях. Хоча, можливо, це було раніше, а за теперішньої скрути...

— Селянинові ніколи не було легко, нині — й поготів, але світ, Богу дякувати, не перевернувся, земля на місці, руки й ноги — теж, тому підстав для паніки, на мою думку, немає. Крутитися, правда, треба спритніше. Та ліпше метикувати... А щодо старших людей, то ми намагаємося не забувати про них, вона ж і для нас, та межа, не за горою... Про націю, кажуть, можна судити з того, як вона ставиться до своїх дітей і стариків. Дітей здебільшого батьки годують і вдягають, а ось старенькім сутужніше доводиться. Як тут пройти мимо, не зупинитися і не спитати...

— Один директор — хай навіть який добрий серцем — чи зможе усіх обігріти? Та й матеріальні можливості господарства, мабуть, звужуються?

— У нас 715 чоловік тих, хто працює. А пенсіонерів — понад дві тисячі. Виходить, що один має допомагати трьом. Нехай двом: дехто з пенсіонерів ще сам собі дає раду, іншим діти допомагають. Складно? Звичайно. Та й землі у господарстві стало менше — 1100 гектарів віддено в запас, дещо взяли фермери. І все ж, як я сказав вище, викручуємося, намагаємося не зменшувати виробництво продукції і допомагаємо тим, хто чесно відпрацював на полях і фермах. Я не маю на увазі оті подачки, коли комусь центнер зерна випишуть чи кілька кілограмів цукру. Не можу взагалі дивитися на те, щоб пенсіонер мав вигляд жебрака з простягнутою рукою. У справі допомоги пенсіонерам і ветеранам ми намагаємося розробити якусь систему. Щоб були це, повторюю, не подачки, а планомірна, постійна матеріальна підтримка.

— Збільшуєте пенсії за рахунок господарства?

— Ні, ми пішли іншим шляхом, бо що ті гроші сьогодні, півтори чи дві тисячі карбованців — яка різниця? Ми взяли на облік усіх, у кого присадибна ділянка менша 0,35 га (таких виявилося 345 господарів), і видали їм по центнеру зерна безплатно, так само й учасникам війни. А в кого город менше 0,15 га, тим дали безплатно ще й по 2 центнери картоплі. Тим старенькім, хто не може утримувати корову, постійно видаємо безплатно молоко (по півлітра на чоловіка). Цього року для 700 чоловік видали безплатно цукор — від п'яти до двадцяти п'яти кілограмів, залежно від трудового внеску. Господарство безплатно обробляє пенсіонерам ділянки, якщо в кого настає трагічна година смерті — беремо на себе ритуальні витрати.

— Миколо Пилиповичу, ви перед цим з гнівом говорили про так звані подачки, а хіба все це, про що розповідаєте, не те саме?

— Якоюсь мірою. Але я ще не дійшов до головного. Ми цього року створили у себе ТОЗ...

— Знайома абревіатура. Щось воскресили із комуністичного минулого?

— Створили товариство спільного обробітку землі. Для пенсіонерів і всіх, хто потребує матеріальної підтримки. Ми собі розміркували: з'являються у нас фермери — їм не до пенсіонерів, їм аби собі на перших порах раду дати; землю намагаються захопити різні спритники — і теж не для того, щоб пенсіонерів годувати. Отже, одні будуть багатіти за рахунок інших — який же пенсіонер зважиться взяти землю, що він з нею робитиме? Ото ми й створили товариство. Місцева Рада народних депутатів, адміністрація господарства і Рада ветеранів вирішують, кому і скільки з тих, хто потребує соціального захисту, надати землі у спільному клині. Пенсіонер може взяти гектар-два, може й менше — залежно від умов життя. Поле засівають і обробляють механізатори, з якими потім товариство розраховується. Після покриття усіх затрат залишається чимало й членам товариства. Хіба це мало — одержати понад два центнери цукру, дванадцять центнерів картоплі, 16 тисяч купонів за продане державі зерно? Наші ветерани Михайло Стичаківський, Євдокія Микитенко, Михайло Семенюк та багато інших дуже задоволені...

— Так що це виходить — «пенсіонерський» колгосп у колгоспі?

— Це не колгосп, це тимчасова допомога людям. Доки у нас така скрута, при кожній сільраді треба мати по 200—300 гектарів землі (з резерву) і виділити її пенсіонерам. Як ви бачили, підмога солідна. А коли стане економіка України на ноги, коли пенсіонери будуть захищені державою, цю землю можна передати фермерам...

Бесіду вів Сергій МЕЛЬНИЧУК, власний кореспондент «Голосу України».
Рівне.

«Голос України» останнім часом надає багато уваги проблемам митниці. І це не випадково. Адже до проблем українських кордонів нарешті придивився й уряд. Розроблено повний пакет нових митних законів, надається допомога Державному митному комітетові в будівництві нових митних постів та переобладнанні діючих. Усе це дасть можливість перетворити державну митну службу зі збиткової на таку, що не лише приноситиме прибутки, а й надійно захищатиме Україну від грабіжників, що паразитують на розкраданні її багатств.

Можливо, з прийнятими нещодавно новими митними законами зникне нарешті такий процес, що принижує нашу гідність, як шмон, або, як називають його самі митники, «китайський телевізор». Нам нарешті чітко сказали, чого і скільки можемо провезти без сплати мита. Давно б отак.

Фото Андрія БОЄЧКА.

МІДНО-НІКЕЛЕВІ ТУРИСТИ,

або ЯК ДЕЯКІ НАШІ СПІВВІТЧИЗНИКИ ПІДРИВАЮТЬ ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Зупинившись, як і належало, перед митницею, водій кіровоградського автобуса випустив школярів і кількох дорослих, що їх супроводжували, а потім сяйнув білозубою посмішкою до митників, оглядайте, мовляв, як хочете, нічого не ховав. Підняли сидіння, а там ціла заваль найрізноманітніших мідних плиток і пресованого мідного брухту.

Як свідчать матеріали, зібрані лише управлінням Служби безпеки України по Кіровоградській області, йде відверте цинічне пограбування нашого краю, розкрадання рідкісних металів, тобто відбувається справжня економічна диверсія проти України. Така туристична контрабанда стала вже звичним явищем для кіровоградців. Більше того, невпинно зростає прошарок людей, котрі жиріють з «незаконного переміщення» (вибачайте за сухий стиль митного протоколу) товарів, на експорт яких встановлено ліцензії і квоти.

Показовим у цьому плані є «бізнес» водія кіровоградського малого підприємства «Екотехбудмонтаж» Сергія Іванченка. Він, як і багато його колег, регулярно курсує за кордон, переважно до Польщі. При цьому умудряється перевозити туди з порушенням чинного законодавства кольорові метали, спиртні напої, товари народного вжитку. Трапляється й ловлять «на гарячому», але чомусь завжди виходить сухим із води. Наприклад 1 вересня на автопереході «Ягодин» вилучили в нього кольорового металу на суму 177 тисяч (!) карбованців, який він додумався заховати в коробці швидкостей. До речі, вилучили не вперше. Та й на цей раз Сергій не розгубився. Як і раніше, щоб уникнути суворої кари, хутко «поділився» зі своїм вірним напарником Миколою Василишиним. А той, не моргнувши оком, «взяв на себе» мідь вартістю 160 200 карбованців, приховану в іншому місці. Додайте сюди вилучені 150 пляшок горілки, інші «дрібнички» й поміркуйте, на яку суму «допомогли» братній Польщі тільки два кіровоградські водії всього за один рейс. Гадаєте хлопців покарали так, що й дітям заказуватимуть не займатися контрабандою? Помиляєтесь! Сергій і Микола відбулися легким переляком, заплативши згідно з чинним митним законодавством рідній українській державі аж 900 (!) купонів.

Ми беремо аспект суто економічний. А якої шкоди завдає хитрість новоявлених остапів бендерів у плані морального. Дивлячись на те, як легко вони багатіють, навіть порядні люди втрачають віру у справедливість, порядність суспільства, в якому живуть, а діти просто, не задумуючись, наслідують приклад.

Кілька тижнів тому з Кіровограда до Польщі відбув туристський ЛАЗ (державний номер 00-18 ВЕК). За кермом впевнено сидів уже знайомий нам 35-річний Іванченко. Зваживши, що пасажири школярі-старшокласники і уважного митного огляду не буде, вирішив ризикнути знову. А чому б і ні? Раніше на КПП «Мостиська» проблем не було. Та цього разу не обійшлося. Рано-вранці 2 листопада довелося перед кордоном у черговий раз розвантажувати і мідь, і гідронасоси, виготовлені на заводі «Гідросила», і незліченні пляшки «казьонки» та якогось каламутного сурогату. Приклад «керманича» наслідували й 15—16-літні пасажири.

Чому ж удається кіровоградським «комерцтуристам», які щомісяця десятками груп вирушають до Польщі, так легко збагачуватись за рахунок держави? Та тому, що сама держава, віддана сьогодні на розграбування під прикриттям розмов про приватизацію, не дуже дбає про збереження матеріальних цінностей. Зокрема, на підприємствах області беззродільно панує безгосподарність, процвітають грубі порушення норм зберігання, обліку й розподілу кольорових металів.

Інакше чим пояснити, що тільки з окремої дільниці одного із світловодських заводів без ніяких ускладнень «сплило наліво» кольорового металу на суму 90 мільйонів (!) карбованців. Сотнями метрів крадуть мідний дріт і кабель в уранщиків Інгульського та Смолінського рудоуправлінь, виробничого об'єднання «Олександрія-вугілля». Лише в першому півріччі на кіровоградському заводі «Гідросила» виявлено нестачу більш як чотирьох тонн міді, двох — нікелю та олова. Одначе заходів з наведення порядку й притягнення винних до відповідальності адміністрація жодного з названих підприємств не вживала. Як наслідок, на тій же «Гідросилі» лише в жовтні поцупили 1600 кілограмів нікелю на суму 737 тисяч карбованців.

Зі складу виробничого об'єднання «Червона Зірка» 2 жовтня викрадено 3,6 тонни міді. А під час подальшої перевірки виявлено нестачу більш як 13 тонн нікелю, бронзи, алюмінію на загальну суму 1,2 мільйона карбованців.

Що ж ми за люди такі, що б'ємо себе в груди й кричимо про розбудову суверенної України, а самі тихцем тягнемо в неї, бідолашної, що залишилось цінного, й спродуємо за кордон? Хіба, наприклад, колишні західні німці, мешканці Японії чи Південної Кореї, які після другої світової війни опинилися ще в гіршій, ніж ми нині, економічній ситуації, вивозили отак нещадно за кордон своє національне багатство? Запитання, зрозуміло, риторичне. Вболівання за долю своєї понівеченої Вітчизни, почуття патріотизму, з якого нині глузує наша молодь, допомогло західним і азіатським країнам не лише міцно стати на ноги, а й вийти на рівень найпередовіших, найзаможніших. То чи ж годиться нам, українцям, чекати, поки, говорячи Шевченковими словами: «...Україну злії люде присплять, лукаві, і в огні її окраденую збудять» та сподіватися, що хтось нам допоможе впоратися з власними негараздами?

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Детективні сюжети з Мостиської митниці

Сюжет перший розгортається на підступах до митного поста Шегині, що на україно - польському кордоні.

...Ніч. Народ спить і бачить світлі сни. І саме о цій порі чотири міцні вояжери, одержимі ідеєю здійснити ризиковану операцію під носом мостиської міліції, обережно намацують шлях до кордону. Та міліціонери були пильними, і їм вдалося затримати й перевірити документи у підозрілого екіпажу.

Як виявилося, машина належала львівському заводу «Електрон». У кузові КамАЗу — 1100 кілограмів бронзи. Саме цей товар користується попитом у Польщі. Там комерсанти скуповують мідь по 13—18 тисяч злотих за кілограм, бронзу — за 7—12 тисяч, алюміній — за 8 тисяч злотих. Затримані зізналися «чесно»: бронзу знайшли на обочині, у... канаві.

Цією справою зайнялися працівники Мостиського районного відділення внутрішніх справ Львівської області, зокрема відділ захисту економіки від злочинних посягань. Можна бути певним, що Богдан Заблоцький, Тадей Марек та інші знавці цього відділу з'ясують усе до кінця.

Тим більше є певність у цьому, адже через тиждень згадувану машину знову було затримано на митниці, в самих Шегинях. Її пильно оглянули, а оскільки вантаж уже був «запеленгований», то в кузові під п'ятьма тисячами телевізійних антен знайшли ті самі 1100 кілограмів бронзи.

А ось другий сюжет. Можливо, в чомусь банальніший, але з точки зору детективних ходів — цікавіший. Подія також відбувається вночі, на об'їзній дорозі. Принагідно скажемо, що саме цією дорогою, покрадьки, за відповідну плату місцеві «сусаніни» проводять бажаючих туристів на ту асфальтівку, що веде до митниці. Воно й зрозуміло, румунським, польським та й нашим туристам вельми спокусливо обминути міліцейський пост на головній дорозі, де доводиться стояти по кілька діб, і вигулькнути просто перед митницею.

Отож цього разу власний контроль на об'їзній влаштували двоє: назвалися майором і капітаном міліції. Солідний наряд, що й казати! Перепинили дорогу тросом і почали збирати мито з порушників, тобто з тих, хто обминав кількадобову чергу. Під час перевірки погрожували відвезти в міліцію, вимагали горілку, валюту... Хто розплачувався, того відпускали з богом. І так воно в самозванців - міліціонерів виходило ефектно та наваристо.

Та скільки б ниточка не вилася... Під час перевірки один з туристів уперся рогом — багато здираєте! Якось вирвався з цієї облави і своїм «Жигулем» примчав у Мостиський відділ міліції. На місце події виїхали молодший лейтенант Вітинський і сержант Муха. А далі, як у детективі, — опір, втеча, погоня, постріли.

Рекетирів впіймано і розсекречено. Це Микола Агапов, який колись працював головним зоотехніком місцевого колгоспу, а на той час, коли вийшов «попастися» на спокусливу об'їзну дорогу, то навіть виконував обов'язки заступника голови колгоспу. А в помічники взяв свого шофера Ходовського. Крім них діяло ще кілька чоловік, які, по суті, теж були пов'язані спільними намірами — грабувати туристів на об'їзній. У цій історії ще не поставлено крапку, слідство триває.

Іще один сюжет. На Київській митниці оформлено документи на торговий вантаж. За кермо машини сідає В. Ігнатюк, а поруч зручно вмощується супроводжуючий В. Бєлицький. З виразу їхніх облич видно, що на даний момент справи їхні «о'кей». І спокійно вирушають у дорогу. Тепер головне, щоб приховане в кузові перевезти через митницю. Звичайно, вони не передбачали, що здійснити задум їм перешкодить інспектор митниці в Шегинях Олег Максим'як. З камазівського напівпричепа вилучено старовинні речі, картини — цінні твори мистецтва. Авторитетні експерти оцінили вилучені речі у 250 тисяч карбованців.

На тому ж посту затримано одеський КамАЗ, яким досвідчені «дальнобійники» намагалися перевезти за кордон 17 тонн міді. І, як завше, одесити виявилися досить винахідливими — везли за кордон мідь, а в документах написали: сітка для огорожі.

Скажемо відверто: це лише невелика частка вилученого народного добра, якому завадили перетнути кордон працівники міліції, митники. А скільки його не допильновано, скільки його вже там, по той бік кордону...

Все це відбувається тому, що, як зазначив начальник митного поста Володимир Борисенко, ще не всі лазівки для контрабанди закрито. Трапляється чимало порушень і серед працівників митниці. Необхідно подбати і про підготовку кадрів. Зазначимо, що в Україні досі немає навчального закладу для підготовки спеціалістів митної служби.

Гнітюче враження складається від кількадобових черг до митниці. А в цих довготривалих стійбищах, як сказав нам сержант Кміть, приставлений тут у складі численного міліцейського наряду для наведення порядку, зчиняються бійки, п'яні туристи іноді хапають міліціонерів за барки, у вікна автобусів летять пляшки...

Нема спокійного життя й у прикордонних селах. Треба будувати добротну об'їзну дорогу, необхідно розширювати й обладнувати сучасними механізмами пост Шегині. Затягує будівництво готелю біля митниці україно - канадська фірма «Міст»...

Василь КОБЕЦЬ.

Продиктовано в номер

ЩО ІЗ ЦІНАМИ У ДОНБАСІ?

Для проведення перевірки по додержанню дисципліни цін у Донецькій та Луганській областях та контролю дій місцевих державних адміністрацій щодо здійснення цінової політики Кабінет міністрів створив комісію на чолі із заступником міністра економіки Віктором Кальником.

Комісії доручено завершити роботу до першого лютого поточного року і про результати перевірки доповісти Кабінету міністрів.

Прес-служба Кабінету міністрів України.

РІЗДВО ДЛЯ ДОЛАРА ЗАКІНЧИЛОСЬ

На останніх торгах Московської міжбанківської валютної біржі знову спостерігалося зростання курсу долара США. Нині він досяг відмітки 442 рублі, що на 19 рублів вище від попереднього курсу. На попередніх торгах біржовий курс долара також був піднявся на 6 пунктів.

Що курс долара знову попов догори, експерти пояснюють тим, що фінансовий ефект кінця року закінчився, а інфляційні тенденції зберігають попередню силу.

За даними служби інформації ММВБ, об'єм продаж склав 57,93 мільйона доларів, причому попередній попит значно перевищував пропозицію (64,32 мільйона), що теж вплинуло на зростання курсу.

Репортаж з місця подій

ДЕНЬ ВЕЛИКОГО ВІТРУ

Дорога увечері — справа, звичайно, темна. Особливо якщо їхати на Троєщинський масив. Затримка з відправленням тролейбуса № 30 призводить до того, що на Петрівці збирається хмара людей і тут уже не до жартів. Працюють ліктями, кулаками, головами. Діє його величність принцип: хто сильніший. Це картина звичайна. Хоча як можна звикнути до того, що щоденно тебе перетворюють в оселедця! Але такого скупчення пасажирів, як у благословенний день старого Нового року, Петрівка, либонь, ще не бачила. Люди метались від зупинки до зупинки, автобуси, які відправлялись на вулиці Бальзака, Цвєтаєвої, Милославської, тобто у найдальші кінці Троєщини були переповнені. Незважаючи на те, що кількість автобусних маршрутів була збільшена, все ж гуртовище розсмоктувалось поволі. Троєщину лихоманило увесь день. Лихоманило і вчора зранку. Тільки десь о 8 годині ранку на лінію поступово почали виходити тролейбуси, один за одним, урочистими довгими рядами, несучи спокій веледюдному, але, на жаль, дуже віддаленому від центру житловому масиву.

Страйкувало четверте тролейбусне депо.

Водіїв тролейбусів можна було побачити в похмурих мовчазних гуртах. Мені вдалося поговорити з двома з них. Своїх прізвищ не назвали, але показали рапортички із записами заробітної плати: 8—9 тисяч. Розповіли, що у переддень страйку на кінцевій зупинці на вулиці Щусєва було пограбовано і вбито одного з водіїв тролейбуса. «Так працювати не можна, — повторювали вони раз у раз, — так жити не можна».

Директор державного комунального підприємства Київелектротранспорт Станіслав Петрович Бейкул пояснив, що не зарплата спричинилася до страйку. Зарплата у водіїв досягає і 20 тисяч. Водії незадоволені умовами праці. Тролейбуси виходять на лінію часто в аварійному стані, немає запчастин, погане технічне обслуговування. Майже щодня надходять повідомлення про напади і пограбування водіїв. Працюють хлопці у практично фронтових умовах.

Вчора страйк закінчився. Але проблеми залишились. І, чесно кажучи, не заздрю тим водіям, які пізно увечері змушені якось давати собі раду із п'яними пасажирами або не менш небезпечними представниками київського рекету.

Наталя ДЗЮБЕНКО.

Київ.

РАЙКЕРІВНИЦТВО — ЗА ГРАТИ?

Провінційні сенсації

Чи відмовлялися б ви від 400—500 тисяч і більше? Ви — може б, і ні! А от у Бахмачі є такий чоловік, Бадай Микола Андрійович, який від них відмахується, як від оси. Йому пече інше. Він хоче посадити за грати представника Президента в районі, голову районної Ради, голову міської Ради та його заступника, головного архітектора і ще кільканадцять чиновників районного та обласного рівня. Звинувачує він їх аж за 10 провин. Найголовніша з них — «нанесені моральні збитки сім'ї». А позаяк це йому, зрозуміло, не під силу, бо такого в Україні, здається, ще не було, та й, мабуть, не буде, то йому можна лише поспівчувати. Але й згаданому вище керівництву теж. Бо воно, я впевнений, ладне вже й мільйон заплатити Миколі Андрійовичу, аби лишень він заспокоївся, перестав турбувати Чернігів, Київ. Але пішла коса на камінь!

...25 липня 1989 року з метою розширення проїжджої частини провулку між будинками № 17 та № 19 по вулиці Тельмана Бахмацький міськвиконком своїм рішенням зобов'язав виробниче управління житлово-комунального господарства перенести паркан Бадаїв згідно з новим планом. Але виконавці перестарались — повністю вирубали сад, бульдозером зрівняли льох, літню кухню, згодом розібрали і дах сарая! Мовляв, влада є влада і з нею рахуватися треба (а Бадай не хотів переставляти паркан, вважаючи, що чотириметровий провулок цілком достатній для проїзду машин). У суді представники влади намагалися виправдатися тим, що літня кухня та льох були вкрай ветхі, ніякої цінності собою не являли. Але ж ніяка комісія перед цим не визначила вартості будівель! Все це було зроблено без письмового попередження міськвиконкому, без інших відповідних документів - оцінок! Тож тепер спробуй довести, що вони не «золоті».

Народний суд зобов'язав винних відбудувати знищене. Але, як у нас водиться, ніхто не поспішав виконати справедливий вирок правосуддя. Тому й тратив роками М. Бадай нерви на поїздки, ходіння по керівних кабінетах. Міськрада — райрада, райком партії — обком КПУ, райпрокуратура — облпрокуратура...

Нині, коли розцінки на будматеріали змінюються щомісяця, всі готові виконати рішення суду. Як-не-як завтра льох може потягти на мільярд! Навіть представник Президента в області В. Мельничук попросив відповідні служби прискорити розгляд скарг М. Бадая. Але останній нажив уже таку образу, що не йде ні на які компроміси.

— Поки я їх всіх не посаджу, — сказав мені, — не заспокоюсь.

Походив я по бахмацьких керівних кабінетах, послухав співчутливо сповіді, які завершувались одними й тими ж словами: ми винні, а що можемо вдіяти проти його натиску?

Одне слово, історія ще не закінчилася, але тепер, здається, у Бахмачі перш ніж розширятимуть провулок чи вуличку — не сім, а десять разів дивитимуться у чинне законодавство. Бадай усіх цьому навчив.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

КОЛИ ШУРХОТЯТЬ ДОЛАРИ— МУЗИ НЕ МОВЧАТЬ

Ракурс

Президент асоціації «Київтеатр» Микола Губенков з його суворим обвітреним фейсом і срібно-чорною бородою будь-кому нагадає старого морського вовка, готового заради благородної авантюри підняти свій парус за найнесприятливішої погоди. І то не випадково—він такий і є. Два дні тому Губенков узяв на абордаж київських бізнесменів, котрі люблять мистецтво, і все, що при цьому було здобуто (кількасот тисяч купонів і близько 400 доларів) — передано щедрою рукою ветеранам сцени і бідним студентам Київського театрального інституту.

А якщо без метафор — Губенков був головним ініціатором веселого «лимонника» — зустрічі Старого Нового року у театрі імені Франка. До акції підключилася ціла ескадра — Комітет мистецтв столичної держадміністрації, СТД, Київський центр мистецтв, театр «Дружба», українсько-американське підприємство «Софт лайн шоу клуб» та Київський театр естради.

На публіку справили незабутнє враження дві речі.

Перша — аукціон, на якому глядачам пропонувалося за добрі гроші купити престижні місця в залі. Примітом, "царську ложу" куплено було за 150 доларів. Зал млів і не шкодував долонь. А друге найсильніше враження опанувало присутніх, коли на сцену вийшли козаки-франківці на чолі з Хостікоевим та Абазопуло і почали крутити шаблями, мов циган сонцем.

І слава Богові, що друге враження було таки сильнішим за перше.

Але другому було б не так весело без першого, це теж правда.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Коротко

ПІДСТУПНА ОЖЕЛЕДИЦЯ

Рік Півня у Рівному з самого початку виявився слизьким: жертвами ожеледиці за перші десять днів стали 270 чоловік. Лікар травмопункту міської поліклініки В. Демчук сказав, що майже половина з них отримала переломи, є й інші важкі травми.

Втім, винна не лише погода. Якби департамент міського господарства, яким керує В. Лойко, не забував притрушувати тротуари пісочком, рівненці падали б не так часто.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Новини мистецтва

ШВЕДСЬКА КОМЕДІЯ БЕЗ ТРАГІЧНОГО ФІНАЛУ

Сьогодні у Київському Будинку кіно урочисто відкриється фестиваль шведського кіно. Його проводить Спілка кінематографістів України спільно з Посольством Швеції в Україні та Шведським інститутом кінематографії. Фестиваль пройде також у Харкові, Полтаві та деяких інших містах України. У Києві ж фестивальні фільми демонструватимуться крім Будинку кіно у кінотеатрах «Кінопанорама» та «Україна».

Програма фестивалю складається з двох блоків: у першому представлена ретроспектива шведських фільмів, зокрема фільм Альфа Шоберга «Тортури», у якому відомий режисер Інгмар Бергман вперше виступив як сценарист. Другий блок — фільми жінок-режисерів. У Швеції в 60—70 роках багато актрис вирішили випробувати себе як режисери: Мей Зетерлінг, Маріанна Арне та інші. У цих фільмах, як зазначалося на прес-конференції, присвяченій відкриттю фестивалю, чоловічий розум поєднується з жіночим серцем.

Серед фільмів, представлених на цьому фестивалі, — і «Брати Моцарт» режисера Сусанне Остен: комедія, що мала трагічний фінал, оскільки саме цей фільм став останнім у житті Улофа Пальме. На виході з кінотеатру його, як ви знаєте, було вбито.

В рамках фестивалю у Київському кінотеатрі «Кінопанорама» та у Полтаві буде влаштовано виставку фотографій Марко Плюса, який працював у Харкові.

Олеся РУДЕШКО.

ПОГОДА

16 та 17 січня по Україні місцями невеликі опади. Вітер західний, 7—12, у західних областях пориви 15—20, у Карпатах 25—30 метрів за секунду. Температура вдень 3—9 тепла, на крайньому півдні та заході до 12 градусів тепла. Вночі від 2 морозу до 4 градусів тепла.

По Києву та області сьогодні вдень місцями невеликі опади. Вітер західний, 7—12 метрів за секунду. Температура 3—8 градусів тепла.

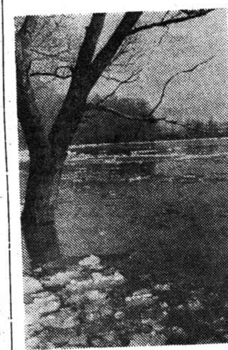

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

КрАЗ НЕ МЕРЗНЕ

КрАЗ-6510 — найновіша модель дослідного зразка автомобіля-самоскида. Він щойно зійшов з конвеєра Кременчуцького автозаводу. Від попередників нова модель вигідно відрізняється утепленою кабіною й шинами, що можуть експлуатуватися навіть за 60-градусного морозу. Освоєно на заводі також випуск тягачів вантажопідйомністю 50 тонн.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

МАЛЕНЬКІ РАДОЩІ ВЕЛИКОГО МІСТА

На одному з чернівецьких маршрутів з'явилися два тролейбуси вітчизняного виробництва. Ця подія приємно втішила мешканців віддаленого масиву «Південний», де транспорт завдає людям чималих клопотів — адже тут ходять машини «Шкода», до яких останнім часом катастрофічно не вистачає запчастин. І власті переорієнтувались на українських виробників. Закуплено п'ять нових тролейбусів, освоєних дніпропетровським об'єднанням «Південмаш». Невдовзі звідти надійде ще десять машин. Дніпропетровські спарені тролейбуси добре зарекомендували себе на наших вулицях зі складним рельєфом.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Добра вість

ДЖУДІ ОБИРАЄ ВІННИЦЮ

Високою культурою жінок України, їхньою увагою до своєї зовнішності, мистецтвом прикрасити побут (не лише фізичною вродою!) спрадавна захоплювалися іноземці. Невже це минулося? «Ні, це не так!» — заявила відома усьому світові американка Джуді Санс, приїхавши до Вінниці на зустріч з українкою Галиною Савчук.

— Я постараюсь зробити в Україні те, що зробила за два роки в Китаї, — сказала вона Галині, яка керує вінницьким Торговим домом. — І чомусь вірю, що найкраще почати з Вінниці.

А в Китаї Джуді зробила так, що салони краси відвідує мало не все мільярдне населення. У нас буде важче, бо про наші перукарні гостя, пробувши тиждень в обласному центрі, сказала, що нічого подібного вже не знає багато десятиліть цивілізований світ.

Американка, яка ставала у пригоді десяткам президентів і прем'єрів, діловим людям світу, має відкрити у Вінниці салон краси, організувати навчання спеціалістів та виробництво косметичних препаратів.

Може, нарешті, краса врятує нас?

Іван ВАЛЬКО.

Вінниця.

Інформ-шоу

ХОДЯЧЕ ЧУДО СВІТУ

Нікому не побажаєш потрапити під удар блискавки — страшна енергія міститься в грозовому розряді. Однак є люди, котрі дивом залишилися живими і після прямого попадання блискавки. В такому разі один американський лісник цілком заслуговує титулу «ходячого чуда світу» семиразово, бо блискавка потрапляла в нього... сім разів! У 1942 році грозовий розряд блискавки позбавив його нігтя на великому пальці ноги. У 1969 році блискавка обпалила брови, через рік постраждало від опіку ліве плече, у 1972 та 1973 роках удари блискавок випалювали йому волосся, у 1976-у підступний розряд пошкодив бравому лісникові щиколотку, а в 1977 році він отримав серйозні опіки на грудях і животі.

З газети «ЕХО» (Ізраїль).

ЧУДОВА СІМКА СТАРТУЄ

Передвиборча гонка

Політичне життя в Литві не завмирає ні на хвилину. Цього разу в центрі уваги громадськості — майбутні президентські вибори. Днями остаточно визначилися претенденти, що виявили бажання вести боротьбу за крісло Президента Литовської Республіки.

Їх сім. Поки що вони кандидати у претенденти, а претендентами на пост глави держави вони стануть після 20 січня, і то тільки ті, хто зуміє зібрати до цього часу 20 тисяч підписів громадян республіки на свою підтримку. А поки що кожний з них вніс грошову заставу, виконав необхідні формальності.

Отже, хто ж ця сімка?

Альгірдас Бразаускас — лідер Демократичної партії праці, нині виконуючий обов'язки Президента. Ще зовсім недавно більшість оглядачів вважала, що його основним суперником у передвиборчому марафоні стане Вітаутас Ландсбергіс, колишній голова парламенту, а нині лідер парламентської опозиції. Але, найімовірніше, В. Ландсбергіс вирішив спробувати врятувати залишки власного політичного капіталу і не брати участі в виборах, зробивши при цьому «хід конем». Він заявив, що з метою примирення людей Литви відмовляється від участі в виборах, і закликав її громадян голосувати за Стасиса Лозорайтиса. Більш того, він закликав і А. Бразаускаса наслідувати його приклад, на що той дав негативну відповідь. ЛДПП одержала перемогу на останніх виборах, і цілком зрозуміле її прагнення бачити на посту Президента свого представника.

Мабуть, з метою примирення двох політичних полюсів, другим свою кандидатуру висунув С. Лозорайтіс — Надзвичайний і Повноважний Посол Литовської Республіки в США, спеціально приїхавши для цього в Литву. Спочатку він уникав конкретної відповіді на запитання, чи буде він висувати свою кандидатуру. Але потім погодився.

Настання Нового року принесло нові сюрпризи. Кандидати, які бажають спробувати щастя на президентській ниві, посипалися, як із рогу достатку. Казимірас Антанавичус, один із лідерів Соціал-демократичної партії, сам висунув свою кандидатуру. Це стало повною несподіванкою для керівництва його партії. Такий самий крок зробив і Казіс Уока, колишній державний контролер, нині депутат сейму від опозиції. До речі, її лідер В. Ландсбергіс заявив з цього приводу, що нічого не знав про наміри К. Уоки.

Ще три кандидати: Казіс Бобяліс, висунутий Християнсько-демократичною спілкою, Казіс Петрайтіс — один із керівників нечисленної Республіканської партії. І, нарешті, останній кандидат у претенденти Ромуальдас Вілкайтіс, актор Молодіжного театру, привіз необхідні для реєстрації гроші й документи в комісію з виборів Президента за п'ять хвилин до закінчення встановленого строку.

Тепер залишається чекати 20 січня. Саме цього дня остаточно визначиться, хто ж із цієї «чудової сімки» продовжить президентську гонку до 14 березня — дня виборів.

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

В дипломатичних колах

НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА

Прес-конференція Надзвичайного і Повноважного Посла Сполучених Штатів Америки в Україні Р. Попадюка відбулася у Києві.

Підводячи підсумки роботи за шість місяців, пан Попадюк сказав, що посольство за цей час працювало насичено і продуктивно. Зокрема, про це свідчить також і те, що американський персонал представництва складає вже 39 чоловік. За півроку вдалося налагодити співробітництво з багатьма українськими установами. Відповідаючи на запитання, чи виконуватиме він обов'язки посла США і після зміни адміністрації Білого дому, Р. Попадюк заявив, що йому не надходило пропозицій залишатися на цій посаді, ані повертатися додому. Коментуючи бомбардування американською авіацією (за підтримки сил союзників) іракських зенітно-ракетних установок, посол США сказав, що ці заходи спрямовані не проти народу Іраку, а проти агресивної політики С. Хусейна. Р. Попадюк також відповів на запитання, які стосувалися позиції Сполучених Штатів щодо надання Україні гарантій безпеки після ратифікації нею договору СТАРТ-1. На думку Р. Попадюка, співробітництво між США і Україною і далі будуватиметься на засадах партнерства.

Петро ТАРАСІВ.

У сусідів

У Тирасполі можливий «тихий переворот»

Так охарактеризували придністровські депутати на своїй сесії, що почалася напередодні Різдва, ситуацію, яка склалася не тільки в місті, а й у цілому регіоні, де з кожним днем дедалі чіткіше проявляється конфлікт між депутатським корпусом та вищими службовими особами в досі єдиному Придністров'ї.

Першим поштовхом, що став причиною протистояння, було запитання, яке так і залишилось без відповіді і яке поставили собі люди, котрі вийшли з окопів: «У чому ж сенс минулої війни?» Післявоєнне життя підтвердило просту істину: легше підняти людей на бій, аніж забезпечити їм нормальні трудові будні і пристойні умови життя.

Перші страйки на тираспольських підприємствах показали, що властї предержащі та решта населення далеко не єдині. Потім пролунали звинувачувальні промови коменданта Тираспольського гарнізону М. Бергмана, що невдовзі заповнили місцеву пресу й радіотелеканали. Звинувачення лунали зовсім не жартівливі. Комендант, наприклад, стверджував, що в керівництві Тирасполя процвітає хабарництво. Тому боротьбу з корупцією, що охопила, на думку російського офіцера Бергмана, Будинок Рад у Тирасполі знизу доверху, він вважає головною метою свого життя.

Так почався великий скандал у малому регіоні. Бо звинувачені, ясна річ, теж не сиділи склавши руки. Незабаром з подання Придністровської служби безпеки М. Бергман став агентом чи то трьох, чи то чотирьох розвідок водночас. Не проминув можливості поконфліктувати з Придністровською владою і командуючий 14-ю армією А. Лебедь. Російський генерал не тільки став на сторону коменданта гарнізону, а й сам захопився викривальними промовами. Мети своєї він не приховував: очистити регіон від корумпованих керівників.

На одному з депутатських засідань було прийнято постанову: передати документи у справі корупції, що є в генерала, тираспольській прокуратурі. Це невдовзі й зробили. Однак прокуратура не побачила в них порушень, які караються в кримінальному порядку, і щоб уникнути зайвих скандалів, запропонувала передати «досьє» незалежним експертам, зокрема з України. Таке рішення не задовольнило генерала, і він тут же скликав прес-конференцію, на якій повідомив журналістам про наявні в нього докази того, що у верхах і «дають», і «беруть». Про достовірність наведених даних не беруся судити. Це справа професіоналів. Але те, що в місті А. Лебедя готові на руках носити «за правду», можу підтвердити. Не останню роль у даній суперечці відіграє й той факт, що промислові «тузи» міста, які є народними депутатами, однозначно підтримують генерала в його боротьбі проти нинішніх властей.

Отож депутатський корпус Придністров'я розколовся на тих, хто сприяє «тихому перевороту», і тих, хто їм протистоїть. Чия візьме — покаже час.

Одностайність депутатів на згаданій на початку матеріалу сесії виявилася лише під час обговорення стратегічної лінії в поведінці з Молдовою. У відповідь на пропозицію Кишинева створити Задністровську самоврядну територію з центром у Дубоссарах, де Тирасполю відведено роль муніципії, депутати заявили досить чітко: співробітничатимемо лише на умовах конфедерації. Таку позицію підтримала й місцева влада. Запропонований конфедеративний договір депутати адресували не тільки парламентові Молдови, а й усім главам держав СНД, а також ООН і НБСЄ. Як зреагують на цю вказівку адресати, поки що сказати важко. Єдине, в чому можна бути впевненим, то це в негативній реакції керівництва Молдови. Можна також припустити, що ситуація, яка склалася в Тирасполі, підірве регіон зсередини без особливого поштовху ззовні. Кого в таких умовах підтримає народ: звинувачених у корумпованості лідерів чи генерала Лебедя, командуючого, за визначенням самих же придністровських депутатів, армією чужої держави?

Боротьба за владу, що досягла в Тирасполі свого апогею, не тільки кидає тінь на регіон. Можливий «тихий переворот» у Тирасполі загрожує обернутися новою бідою. Тим паче, що охочі підштовхнути до неї є і з того, і з іншого боку Дністра.

Маленька деталь: після чергової прес-конференції А. Лебедя представники керівництва Придністров'я терміново відбули до Москви; чи то шукати управи на невгодного генерала, чи то за порадою — залишається тільки гадати.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Експрес-інформація

НІ ПРЕЗИДЕНТ, НІ СУД — НЕ УКАЗ

Розгляд указу Президента Росії, згідно з яким було розпущено оргкомітет Фронту національного порятунку (ФНП), продовжив учора Конституційний суд РФ. Слухання цієї справи розпочалося ще 30 листопада минулого року. Проте конституційне оцінювання президентського указу щодо нової громадської організації було відкладено через відкриття VII з'їзду народних депутатів Росії, в якому брали участь автори клопотання і судді.

Втім ФНП ігнорував накладену на нього заборону і планує невдовзі провести свій з'їзд.

ПІД ЗНАМЕНОМ СВЯЩЕННОГО ДЖИХАДУ

Серйозно зруйновано частину військових об'єктів Іраку. Зокрема значно пошкоджено систему протиповітряної оборони на півдні країни. Такі наслідки недавнього бомбового удару по Іраку, який здійснили США, Великобританія і Франція.

Результатом цієї воєнної акції союзників стало також офіційне запрошення адміністрацією С. Хусейна делегації ООН відвідати Ірак з метою провести інспекції і обговорити весь спектр проблем цієї країни.

Разом з тим, іракський лідер закликав по національному телебаченню свій народ нещадно знищувати ворожі літаки, які з'являються в небі над територією Іраку, знову обгорнувши це знаменом священного джихаду.

ПЕРШИЙ РЕАЛЬНИЙ КРОК

зроблено на шляху до миру в Таджикистані, заявив заступник голови Ради міністрів республіки М. Убайдулаєв. По закінченні сьомого дня надзвичайного стану, запровадженого в Душанбе і його передмістях, не зафіксовано жодної масової сутички урядових сил порядку з незаконними збройними формуваннями.

Минулої ночі на кордоні з Афганістаном у районі Пянджа озброєна група з семи осіб спробувала прорватися на територію Таджикистану. Прикордонники відбили цю атаку.

МОЄ ОСТАННЄ БАЖАННЯ ВИКОНАНО,

— заявив колишній керівник НДР Е. Хонеккер, прибувши до Чілі вільною людиною.

Як відомо, Хонеккера звільнили з-під варти в середу. Після цього він безвідкладно вирушив на постійне місце проживання до Сант'яго. Там його радо зустріли дружина, родина, а також представники лівих партій. Нині 80-річний Хонеккер перебуває в одній з приватних клінік чилійської столиці.

РОЗІЙШЛИСЯ В ДУМКАХ

щодо мирного плану, умовно схваленого цього тижня на переговорах у Женеві з представниками ООН, лідери боснійських сербів. «Мій парламент ніколи не прийме женевського плану», — заявив один з лідерів самопроголошеної республіки боснійських сербів Лукич. За його словами, боснійські серби ніколи не відмовляться від ідеї створити власну державу.

Нагадаємо, що женевський мирний план натомість пропонує створити десять автономних регіонів у Боснії і Герцеговині.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Едуард ЛАШУТІН:

«НЕ ТІШТЕ СЕБЕ ІЛЮЗІЯМИ...»

Розмова з цікавим співбесідником

Едуард Лашутін — президент Українського концерну спільних підприємств «Едланд» — людина в Україні досить відома. Проживши за кордоном понад п'ятнадцять років, повернувся в Україну, створив тут мережу спільних україно-австрійських підприємств «Едланд», яка складається з підприємств легкої, деревообробної та меблевої промисловості, з переробки пластмас, металоконструкцій тощо. Він довів, що нормально працювати можна навіть у нинішній нелегкій ситуації, якщо, звичайно, людина зацікавлена справою. І не просто нормально, а й добре, не зменшуючи обсягів виробництва, не скоротивши жодного робочого місця. Більше того, збільшуючи випуск продукції, створюючи кращі, ніж на сусідніх підприємствах, умови для працюючих.

Українська преса вже розповідала про його досвід роботи в Україні, Росії та інших республіках. Багато його прогнозів та припущень збулись. З цього й почалась наша розмова з ЕДУАРДОМ ЛАШУТІНИМ.

— Справді, багато сказаного підтвердилось. Радянський Союз розпався. Деформувалися відносини в колись єдиному господарському просторі.

Сьогодні Україна, як і інші колишні союзні республіки, намагається збудувати суверенну і незалежну державу. Однак і тут нема ані політичної, ані, що найприкріше, економічної стабільності. Парламент лихоманить, змінюються уряди, міністри, але ситуація залишається тією ж.

— Що, на ваш погляд, слід було б зараз у стратегічному плані зробити законодавчим та виконавчим органам України, щоб вийти з економічної кризи!

— Якомога швидше відмовитися від ілюзій. Ілюзії — небезпечна річ у політиці, а в економіці надзвичайно. Однією з таких ілюзій є та, що вже в недалекому майбутньому Україна включиться в західноєвропейські інтеграційні процеси. У довгостроковому плані ця мета має право на існування. Але вже сьогодні повинно бути зрозуміло, що до такого включення Україна ще довго не буде готова. Її економіка потребуватиме в технологічному та правовому відношенні щонайсерйознішої адаптації, визначення пріоритетів у своєму розвитку, вироблення в населення зовсім інших навичок, ставлення до праці й лише після цього вона зможе стати на шлях інтеграції.

Особливо хочу підкреслити, що процес інтеграції в західну економіку ні в якому разі не повинен супроводжуватись розривом економічних зв'язків з республіками колишнього Союзу, нині незалежними державами. З ними, а також із країнами Центральної та Східної Європи ці зв'язки мають зберігатися, оскільки їхні економіки через однорідність, аналогічність труднощів та практичну ідентичність шляхів виходу з кризи довго будуть потрібні одна одній.

До ілюзій належить і та, що допомога розвинутих західних країн врятує. Як відомо, кредити доведеться повертати, навіть якщо їх надають на пільгових умовах. Необхідно включати в роботу власний виробничий та науково-технічний потенціал і розраховувати на власні сили. Інакше несплачені борги залишимо не тільки нашим дітям, а й онукам.

Та найнебезпечніша ілюзія та, що перехід від тоталітарного до демократичного суспільства, до економіки, котра функціонуватиме на ринкових засадах, відбудеться за 2—3 роки. Це суперечить здоровому глузду. Перехід цей буде тривалий і болісний. І для того, щоб він дав позитивні результати, необхідна реальна концепція цього переходу і, що головне, спеціалісти-професіонали для здійснення цієї концепції.

— Верховна Рада України прийняла ряд «ринкових» законів. Чи приведуть вони до того, що наш ринок, нарешті, стане цивілізованим!

— Запропонована програма переходу до ринкової економіки виходить з того, що в терміновому порядку змінюються власники промислових та інших об'єктів, тобто здійснюється широкомасштабна приватизація, звільнюються ціни, вживаються заходи для стабілізації валюти. В результаті такої шокової терапії мають з'явитися нерегульовані конкурентні ринки. Це намагався здійснити і уряд Росії під керівництвом Гайдара. Але до чого це приводить у реальному житті?

По-перше, проводжувана швидкими темпами приватизація у формі «роздавання» основних засобів усім потроху не стимулює нові інвестиції, зростання виробництва та його модернізацію. Для цього немає часу, та й мету таку в умовах політичної, правової та економічної нестабільності й невпевненості навряд чи ставитимуть.

Звільнення цін в умовах масової незбалансованості та дефіциту при практично монополізації споживчого ринку держсектором також не стимулює випуск товарів. Привабливішою сферою діяльності, в тому числі і для, знову ж таки, держсектора, в цьому разі стають товарні та фінансові спекуляції.

— Який вихід, на вашу думку, із ситуації, що склалася! Про що говорить ваш підприємницький досвід!

— Україні необхідна програма-синтез, практично паралельна економіка, гібрид державного сектора з вільною реалізацією своєї продукції, тобто механізм вільного ринку, без центральних органів з «розподілу» створюваного продукту. Звісно, за винятком стратегічних товарів, які республіка ввозить,— як-от енергоносії — чи деякої іншої продукції, як, приміром, зброя або хліб.

Причому для держпромисловості може вводитися й ліцензування або квотування експорту. Право держави — розпоряджатися коштами цих підприємств. І держзамовлення, і багато іншого, що держпромисловість і держава, як найбільший підприємець, має право вирішувати, як вчинити зі своїми основними засобами й результатами їх використання.

Зовсім інша політика має бути щодо промисловості. Підприємці, як і держава, є власниками основних засобів і також повинні мати право вирішувати і як вчинити зі своїми основними засобами, і як — з результатами їх використання, тобто продукцією.

Необхідно використати досвід післявоєнної реконструкції Західної Європи, коли сама держава була ключовим чинником у створенні клімату, сприятливого для підприємницької активності.

— Але ж ви категорично проти того, щоб держава втручалася в діяльність підприємств. Як це поєднати! Те, що ви зараз говорите, схоже на соціалізм...

— Я справді категорично проти тієї ролі, котру відвело державі колишнє керівництво, починаючи з Леніна. Це одна з основних причин, що змусили мене багато років тому залишити цю країну. Стосовно соціалізму, то помиляються ті, хто поспішає списати його.

В СРСР підмінили «соціалізм» в управлінні на «соціалізм» розподілу і це лягло в основу всіх наступних лих. У світі достатньо прикладів — та ж Швеція чи французький варіант, — коли слово «соціалізм» ні в кого не викликає ані жаху, ані здригання.

Наявність і корисність в економіці державного сектора не заперечується сьогодні і в цитаделях так званого «капіталізму». Роль держави в економіці має бути зовсім іншою, ніж та, яку їй відводили в колишньому СРСР.

— Едуарде Івановичу, чи збираєтесь ви повернутися в Україну!

— Я вже повернувся. Зареєстровано український концерн спільних підприємств «Едланд» з мережею підприємств у 10 областях України. У цій системі вже сьогодні працює майже півтори тисячі чоловік. Створено профспілку трудящих підприємств «Едланд», яка є співвласником цих підприємств і представляє інтереси колективів. У наших підприємствах нема ані копійки державних коштів.

— Якщо вже ви повернулися в Україну, то чи не хотіли б ви включитися в громадське, а може, й політичне життя країни! Чи не хотіли б ви вступити до якоїсь партії, балотуватися в парламент!

— Складне питання. Що стосується вступу або співробітництва з партіями, то такі пропозиції надходили. Але ситуація непроста. Мені потрібен час.

— Кажуть, ви запропонували програму партії чи спілки. Якщо це так, то в чому її ключові моменти!

— Справді, таку програму я підготував. Ключові ідеї програми — побудова суспільства на принципах громадянської солідарності та соціальної справедливості, соціального партнерства, багатопартійності, ринкових принципів, де функціонує також і державний сектор. А також стабільність права, включаючи приватне, рівність перед законом усіх — починаючи з президента, створення конституційних механізмів, які б виключали можливість узурпації влади тим чи іншим угрупованням. Передбачається посилення ролі й розширення прав локального самоврядування, що дозволить уникати поширених помилок управління в республіканських масштабах.

Я пропоную також обмежити роль держави в секторі товарного виробництва й посилити її в громадських секторах, в тому числі для підтримання боєздатної та мобільної армії, вдосконалення національної гвардії з функціями, близькими до функцій жандармерії в західних країнах. Слід усіляко допомагати міліції, оскільки вона покликана забезпечити мир і спокій громадянам республіки від криміналу, створювати на нових принципах системи соціального страхування і пенсійного забезпечення, котрі б виключали можливість злиднів. Потрібно змінити роль і розширити права профспілок, змінити систему виховання та навчання дітей. Загалом переглянути багато в чому концепції державного устрою, успадкованого від минулого. Величезну роль у цьому має відігравати парламент і Президент республіки.

Однак усе це в майбутньому. Реальність же така, що під тягарем економічних злигоднів та повального зубожіння люди в Україні, принаймні їх значна частина, проявляють нині повну апатію до політики, політичних партій. І з цим не можна не рахуватися.

— Однією з умов ринкової економіки ви вважаєте формування конкурентоспроможного виробника. А підприємець — це хто! Людина, яка прагне до наживи!

— Чи прагне підприємець до наживи? Гадаю, він прагне стати багатим, а це різні речі. Багатство накладає чимало обов'язків, необхідність бути передбачливим, розуміти свою соціальну роль і відповідальність.

— А на що ви витрачаєте гроші!

— А хто з підприємців мого рівня скаже, на що він витрачає гроші? Та коли вже хочете, то в першу чергу — на створення нових виробництв, нових робочих місць.

— Відомо, що ви допомогли й допомагаєте багатьом, часто зовсім незнайомим, людям. Що вас спонукає!

— У моєму житті було немало випадків, коли я не знав, що їстиму завтра. Із власного досвіду знаю, що значить підтримати людину у важку хвилину, в тому числі й матеріально. Хоча, на мій погляд, благодійність розбещує, даючи змогу жити на незароблені гроші.

— Ваше ставлення до релігії! Чи вірите ви в Бога! Охрещений ви чи ні!

— Віра не заважає навіть невіруючому. Не забувайте, що жодна релігія не проповідує насильство як спосіб життя— на відміну від збанкрутілої відомої вам ідеології. Я охрещений — охрещений вранці 21 грудня 1988 року в Києві у Володимирському соборі, в день похорону моєї матері. Її відспівували там же після обіду.

— Де ви народились! Чи пам'ятаєте ви своє дитинство!

— Я уродженець Старокостянтинова Кам'янець-Подільської, нині Хмельницької області. Дитинство і воєнні роки минули в Середній Азії — під Ташкентом, а пізніше — у Поволжі, Мордовії, включаючи голодні роки.

— Що ви найяскравіше запам'ятали зі свого дитинства!

— Худе обличчя матері і постійне відчуття голоду.

— Що ви відчуваєте, коли бачите на вулиці бідних, старців!

— Неприязнь до системи, яка допустила, що слабкі члени її суспільства дійшли до такого принизливого становища.

— Що буде з вашими підприємствами, якщо ситуація на Україні погіршиться!

— Концерн «Едланд» — це мережа підприємств, розташованих від Казахстану й Таджикистану до Болгарії й Австрії через Росію та Україну, система з величезним запасом «плавучості», значними резервами й можливостями. У такій концепції, разом, значно простіше перенести будь-яку бурю, бо одні підприємства миттєво прийдуть на допомогу іншим, які потрапили в аварійну ситуацію.

Сергій НАСТЕНКО: «СВОЇМ ВЧИНКОМ МИ ПРИСКОРИЛИ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ФЛОТУ»

Армія і флот

Несанкціонований перехід сторожового корабля СКР-112 в липні минулого року з Донузлавської військово-морської бази до Одеси свого часу набув широкого резонансу у світі. Про це писала й наша газета. І от бунтівний корабель прибув до Севастополя. Я побував на цьому кораблі, розмовляв з його командиром капітан - лейтенантом Сергієм НАСТЕНКОМ.

— Сергію, відновіть, будь ласка, події тих днів.

— Хотів би розпочати з того, що 26 січня 1992 року особовий склад нашого корабля присягнув на вірність народові України. Це було справжнє волевиявлення екіпажу. Ніхто нікого не примушував, все було добровільно. Того ж дня за вказівкою тодішнього командуючого Чорноморським флотом адмірала Ігоря Касатонова, як стало відомо пізніше, нас по одному стали викликати до штабу військово-морської бази, вимагали відмовитися від присяги. На це, до речі, не пішов жоден член екіпажу корабля. Всі проявили стійкість і високу громадянську мужність. Потім на корабель прибув Касатонов. Почалися вмовляння, спроби переконати нас в начебто помилковості свого рішення. Та екіпаж був непохитний. Ми сказали Касатонову, що готові виконувати всі завдання командування Чорноморського флоту до розподілу флоту, але ми вже належимо до флоту незалежної України. Після цього почалися гоніння. Якщо ми виходили з моря, до нас підсаджували офіцерів із командного складу ЧФ, які не склали української присяги. До того ж, за підсумками року наш корабель вважався одним із найкращих, а в наказі командира бази жодного моряка не було відзначено. Почалося зняття з посад офіцерів корабля. Це нас обурило, обурив сам поділ на «наших» і «ненаших». 21 липня наш корабель вийшов у відкрите море і взяв курс на Одесу. СКР-112 підняв український прапор. Це був, по суті, завершальний етап складання присяги на вірність народові України.

— Коли почалася погоня за кораблем?

— Буквально через хвилин сорок. За нами вийшли корабель на повітряній подушці, малий протичовновий корабель і ракетний катер. Над нами літав також гідролітак. Ми заявили, що йдемо під державним прапором України і перебуваємо в територіальних водах України. Кораблі-переслідувачі створювали велику небезпеку нашому рухові. Викидали швартові кінці з надією, що їх вдасться намотати на гвинт нашого сторожовика. На підході до Одеси нас наздогнав сторожовий корабель «Разительный». Та ми вже були в порту і стали під захист українських прикордонників.

— Однак по курсу корабля стріляли?

— Так, була дана команда відкрити вогонь на поразку. Я сказав, що вогонь у відповідь не відкриватиму. Тоді переслідувачі відкрили попереджувальний вогонь. Застосовувалась артилерійська стрілянина в повітря. Були спроби висадити на СКР-112 групу захвату.

— Як ви сьогодні оцінюєте ті події?

— Впевнений, що ми вчинили правильно. Впевнений також, що ми наблизили зустріч двох президентів, яка відбулася, як відомо, 3 серпня. Шкода, безумовно, що Ялтинська угода не виконується. Адже в ній записано, що до 1 жовтня 1992 року мав бути призначений командуючий об'єднаним Чорноморським флотом і визначено для нього статус перехідного періоду.

— Але попри все Український флот помаленьку створюється...

— Це дуже радує. МВС України вже мають корабель управління «Славутич», корабель на повітряній подушці «Донець», завершуються ходові випробування великого протичовнового корабля «Гетьман Сагайдачний». Наш СКР-112 — теж український корабель. З верфей суднобудівних заводів Миколаєва, Феодосії та Керчі невдовзі будуть спущені на воду ще кілька українських військових кораблів.

— І все ж поки що статус перехідного періоду не визначено?

— По-моєму, сьогодні вже не варто акцентувати на цьому увагу. Касатонов виїхав, і я впевнений, що через місяць-другий усе буде нормально. До речі, поряд з українськими стоять кораблі Чорноморського флоту, там серед офіцерів багато моїх друзів, з якими я вчився у військовому училищі. Відрадно, що нема того протистояння, котре існувало за Касатонова. Ми зустрічаємося як військовики двох незалежних дружніх держав. Це прекрасно!

— Пане капітан-лейтенанте, у вас з'явилися шефи?

— Так. Шефство над «Славутичем» і нашим СКР-112 взяли трудові колективи Запорізької, Івано-Франківської і Тернопільської областей. Допомагають нам продуктами харчування, подарували відеомагнітофон, гітари, настільні ігри, літературу з історії Української держави, нашої армії і флоту. Приїздять і колективи художньої самодіяльності. Дякуємо всім за це. Досягнено домовленості, що в подальшому призовники на українські кораблі будуть надходити саме з цих регіонів.

— СКР-112 нині укомплектовано повністю?

— Частина хлопців по завершенні строкової служби звільнилася в запас. Сьогодні на кораблі 70 моряків, дев'ять офіцерів і дев'ять мічманів. Усього має бути 101 чоловік. Не вистачає 13 матросів.

— Сергію, чого ви чекаєте від нового року?

— Нових українських кораблів. Того, що російське керівництво, нарешті, зрозуміє, що в Севастополі неодмінно буде Український флот. Власне, він уже є. І як дружня нам країна Росія допомагатиме нам будувати флот, а не шкодитиме, як це досі було.

Інтерв'ю записав Олександр ПІЛАТ.

Севастополь.

ЧЕСТЬ ПРОФЕСОРА ПАВЛОВА

Будуємо правову державу

ПРОФЕСОР ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ВІКТОР ПАВЛОВ ПЕРЕБУВАВ НА ЛІКАРНЯНОМУ, КОЛИ ЙОГО ПОВІДОМИЛИ: ЗАБЕРІТЬ СВОЮ ТРУДОВУ КНИЖКУ, ВИ ЗВІЛЬНЕНІ!

В. Павлов віддав вузові 28 років життя і праці. Тут став доктором, професором, завкафедрою деталей машин і підйомно-транспортних механізмів, створив першу в колишньому Союзі лабораторію пресування і штампування кольорових і рідкісних порошкових металів. І ось — викидають за борт. У чому річ? Чи в ректора Веніаміна Попова зайві кадри, чи він не розуміє, що блокування перспективних робіт доктора Павлова — то велика шкода для України?

Я не суддя, і можна було б сумніватись у правоті кожної з конфліктуючих сторін після того, як ознайомився з аргументами і фактами кожної. Але якщо ловиш людину на маленькій неправді, зникає довіра до всього сказаного нею. Ректор запевнив (і це зафіксував диктофон), що після звільнення професора Павлова на кафедрі йде нормальний навчальний процес. З'ясувалося: з Павловим у його лабораторії працювало 13 чоловік: доктор, 4 кандидати наук, 5 інженерів, механіки і лаборанти. Тепер з колишнього складу лишилося 5 чоловік. Тобто класичний приклад розгрому колективу. Тривалий час кафедра боролася за Павлова. Але їх «вибивали» поодинці. Навчальний процес на базі лабораторії повністю зупинено. Увесь же конфлікт зчинився з того, що доктор Павлов хотів навести лад у лабораторії металевих конструкцій і вантажопідйомних кранів, яка входила до складу кафедри і якою керував наближений до особи ректора Олексій Лебедев. Але то була заборонена зона. І почали дзвеніти шаблі. Пізніше цей же О. Лебедев заявить, що професор Павлов привласнив інститутський кондиціонер. А ректор подасть папери до прокуратури (міліція в порушенні кримінальної справи відмовила. — **Авт.**), одночасно стягнувши з професора Павлова вартість зниклого побутового апарата. І, не чекаючи результатів розслідування (а що там розслідувати, якщо заявник є і свідком, і не знайдено апарат?), ректор звільняє з роботи непокірного Павлова. В хід ідуть найбанальніші прийомчики, відпрацьовані чиновниками в епоху комуністичного режиму: Павлов, бачте, запустив навчальний процес (до січня 1992 року жодних претензій до нього не було, трудова книжка списана подяками. — **Авт.**), примушував підлеглих працювати на дачі родички, вимагав з тих-таки підлеглих гроші, мало не присвоїв КамАЗа... Словом, звинувачень — повна купа, але всі вони розвіялися під час перевірок. Улітку в інституті працювала комісія облдержадміністрації. Ще в липні перший заступник глави облдержадміністрації Юрій Бочкарьов (нині — глава) направляє Попову листа, де чітко вказує: накази ректора стосовно професора Павлова не мають достатніх підстав як з професійної, так і з правової точок зору. Що чинить ректор? Він скасовує свої накази, але скликає вчену раду (Павлова там ніхто не слухав) і проводить свою ж лінію на витіснення Павлова з вузу, зіпершись на рішення вченої ради.

Тим часом професор Павлов ліг у лікарню. Понад два місяці провів він на лікарняному. Та головне: зупинено розробку компресора принципово нової конструкції для автомобіля КамАЗ, яку вів доктор Павлов на науково - проектному підприємстві «ІНТ» (очікуваний ефект від впровадження цього пристрою — десятки мільйонів карбованців). Крім того, докторові Павлову в розвиток докторської дисертації було виділено на 1992 рік дві держбюджетні тематики на суму понад два мільйони карбованців, пов'язаних з розвитком порошкової металургії в Україні. Як же їх виконають без провідного спеціаліста в цій пріоритетній галузі — невідомо.

Яка ж нині ситуація склалася у вузі довкола професора Павлова? Нещодавно тут побувала комісія Міністерства освіти України. Вдруге з професора Павлова знято наклепи. За результатами перевірки міністр П. Таланчук видав наказ № 164-2, згідно з яким ректор ЗМІ Попов мав до 1 січня 1993 року скасувати свій наказ про звільнення професора В. Павлова з посади завідуючого кафедрою та від наукового керівництва лабораторією пресування і штампування кольорових та рідкісних порошкових металів.

Ми розмовляли з ректором 4 січня. Професора Павлова на роботі досі не поновили. Не запросив його до себе ректор і наступного дня, хоча мене запевняв, що готовий шукати консенсусу. Але складається враження, що ініційований у вузі процес у «справі Павлова» набирає перманентного характеру. Висунули одні звинувачення — приїхала комісія, спростувала. Висувають інші звинувачення — шукай, професоре Павлов, захисту в іншої комісії. Так чи не так, але ректор зауважив між іншим, що є інші матеріали на Павлова. То, може, міністерство наважиться зрештою підбити риску під усією цією тяганиною, що переростає у свавілля. Бо ж справа не чекатиме.

Олександр МИХАЙЛЮТА,
власний кореспондент «Голосу України».

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ»

Верховна Рада України постановляє:

1. Ввести в дію Закон України «Про внесення доповнень і змін до деяких законодавчих актів України», за винятком положення щодо доповнення Кримінально-процесуального кодексу України статтями 236^1, 236^2, 236^5 і 236^6, з моменту його опублікування.

2. Положення Закону про доповнення Кримінально-процесуального кодексу України статтями 236^1, 236^2, 236^5 і 236^6 набирає чинності з 1 березня 1993 року.

Голова Верховної Ради України I. ПЛЮЩ

м. Київ,
15 грудня 1992 року

У зв'язку з проголошенням України незалежною демократичною державою, прийняттям законів України «Про прокуратуру», «Про державне мито», Арбітражного процесуального кодексу України та з метою дальшого вдосконалення законодавства Верховна Рада України постановляє:

Внести зміни і доповнення до таких законодавчих актів України:

I. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

1. Статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Призначення Кримінально-процесуального кодексу України

Призначенням Кримінально-процесуального кодексу України є визначення порядку провадження у кримінальних справах».

2. Текст статті 2 викласти в такій редакції:

«Завданнями кримінального судочинства є охорона прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, які беруть в ньому участь, а також швидке і повне розкриття злочинів, викриття винних та забезпечення правильного застосування Закону з тим, щоб кожний, хто вчинив злочин, був притягнутий до відповідальності і жоден невинний не був покараний».

3. У частині першій статті 7^1 і частині четвертій статті 47 слова «Союзу РСР і Української РСР» замінити словом «України».

4. У частині першій статті 12 слова «Потерпілий і його представник можуть оскаржити рішення про закриття справи до вищестоящого суду або вищестоящому прокурору» замінити словами «Потерпілий і його представник можуть оскаржити рішення про закриття справи в порядку, передбаченому статтею 215 і частиною другою статті 354 цього Кодексу».

5. У частині першій статті 13 слова «і не підкоряється правилам соціалістичного співжиття» виключити.

6. У статті 18 слова «відповідно до соціалістичної правосвідомості» виключити.

7. У статті 24 частину першу виключити.

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати відповідно частинами першою і другою.

8. У статті 25:

частину першу викласти в такій редакції:

«Нагляд за додержанням законів при провадженні дізнання і попереднього слідства здійснюється Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами»;

у частині третій слово «СРСР» замінити словом «України».

9. У частині п'ятій статті 28 слова «державної пошлини» замінити словами «державного мита».

10. Частину другу статті 29 викласти в такій редакції:

«Прокурор пред'являє або підтримує поданий потерпілим цивільний позов про відшкодування збитків, заподіяних злочином, якщо цього вимагає охорона інтересів держави, а також громадян, які за станом здоров'я та з інших поважних причин не можуть захистити свої права».

11. Статтю 30 виключити.

12. У статті 31 слова «законодавством Союзу РСР і Української РСР та міжнародними договорами СРСР і Української РСР» замінити словами «законодавством України і міжнародними договорами України».

13. У статті 32:

у пункті 1 слова «Верховний Суд СРСР, Верховний Суд УРСР» замінити словами «Верховний Суд України»;

у пункті 5 слова «Верховного Суду СРСР, Верховного Суду УРСР» замінити словами «Верховного Суду України»;

у пункті 6 слова «Генеральний прокурор СРСР, Прокурор УРСР» замінити словами «Генеральний прокурор України, прокурор Республіки Крим»;

у пунктах 6-а і 7 слова «державної безпеки» замінити словом «безпеки»;

у пункті 13 слова «Верховного Суду УРСР і Верховного Суду СРСР» замінити словами «Верховного Суду України»;

у пункті 14 слова «Пленуму Верховного Суду УРСР і Пленуму Верховного Суду СРСР» замінити словами «Пленуму Верховного Суду України»;

у пункті 15 слова «Касаційний протест» — протест» замінити словами «Касаційне подання» — подання»;

у пункті 16 слова «Окремий протест» — протест» замінити словами «Окреме подання» — подання».

14. Друге речення частини четвертої статті 38 виключити.

15. Пункт 2 частини першої статті 54 доповнити словами «або розглядав по цій справі скаргу в порядку статей 236^2, 236^4 та 236^6 цього Кодексу».

16. У частині першій статті 58 слова «підтримував обвинувачення в суді або давав висновок при розгляді справи» замінити словами «у розгляді справи в суді першої інстанції».

17. У частині першій статті 67 і частині третій статті 323 слова «і соціалістичною правосвідомістю» виключити.

18. У частині третій статті 70 слова «в розмірі до 30 карбованців» замінити словами «до половини мінімального розміру заробітної плати».

19. У статті 99:

у частині першій слова «Відмова може бути оскаржена заявником відповідному прокуророві або до вищестоящого суду» виключити;

у частині другій слова «і правила соціалістичного співжиття» виключити.

20. Доповнити Кодекс статтею 99^1 такого змісту:

«Стаття 99^1. Оскарження рішень про відмову в порушенні кримінальної справи

Постанову слідчого і органу дізнання про відмову в порушенні кримінальної справи може бути оскаржено відповідному прокуророві, а якщо таку постанову винесено прокурором — вищестоящому прокуророві. Скарга подається особою, інтересів якої вона стосується, або її представником протягом семи днів з моменту одержання копії постанови.

У разі відмови прокурора скасувати постанову про відмову у порушенні кримінальної справи, скарга на цю постанову подається особою, інтересів якої вона стосується, або її представником до суду в порядку, передбаченому статтею 236^1 цього Кодексу.

Постанова судді або ухвала суду про відмову в порушенні кримінальної справи може бути оскаржена особою, інтересів якої вона стосується, або її представником протягом семи днів з дня одержання копії постанови або ухвали до вищестоящого суду в порядку, передбаченому частиною другою статті 354 цього Кодексу».

21. Частину другу статті 100 викласти в такій редакції:

«Слідчий і орган дізнання зобов'язані не пізніше доби направити прокуророві копію постанови про порушення кримінальної справи або про відмову в порушенні такої справи».

22. У статті 102 і частині першій статті 112 слова «державної безпеки» і «СРСР» замінити відповідно словами «безпеки» і «України».

23. У статті 106:

частину третю після слів «письмове повідомлення прокуророві» доповнити словами «а також на вимогу прокурора подати матеріали, що стали підставою для затримання»;

із частини четвертої друге речення виключити.

24. Текст статті 110 викласти в такій редакції:

«Дії і постанови органів дізнання можуть бути оскаржені прокуророві, а постанова про закриття справи — також і до суду в порядку, передбаченому статтею 236^5 цього Кодексу.

В разі надходження скарги прокурор зобов'язаний розглянути її протягом десяти днів і рішення по скарзі повідомити скаржникові».

25. У статті 117:

у частині другій слова «області розв'язує прокурор області» замінити словами «Республіки Крим, області розв'язує прокурор Республіки Крим, прокурор області»;

у частині третій найменування «Прокурор УРСР» замінити найменуванням «Генеральний прокурор України».

26. У статті 120:

частину першу доповнити реченням такого змісту:

«Час ознайомлення обвинуваченого та його захисника з матеріалами кримінальної справи при обчисленні строку попереднього слідства не враховується»;

у частині другій найменування «прокурор Кримської АРСР» замінити найменуванням «прокурор Республіки Крим».

27. У статті 127:

із частини першої слова «і освідування» виключити;

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«До участі у проведенні освідування поняті можуть бути залучені у разі, якщо слідчий визнає це за необхідне».

У зв'язку з цим частини другу, третю і четверту вважати відповідно частинами третьою, четвертою і п'ятою.

28. У частині першій статті 156 найменування «прокурор Кримської АРСР» замінити найменуванням «прокурор Республіки Крим».

29. Частину другу статті 157 викласти в такій редакції:

«Право дачі санкції на арешт належить Генеральному прокуророві України, прокурорам Республіки Крим, областей, міста Києва, їх заступникам, міським, районним та іншим прирівняним до них прокурорам».

30. У пункті 3 статті 101, частині першій статті 163, пункті 1 статті 262 слово «СРСР» замінити словом «України».

31. Із частин першої та четвертої статті 193 слова «в присутності двох понятих» і «поняті» виключити.

32. Статтю 215 доповнити частинами 4 і 5 такого змісту:

«В разі оскарження постанови слідчого про закриття справи прокурор знайомиться із справою і не пізніше тридцяти днів з дня надходження скарги скасовує постанову про закриття справи і відновлює попереднє слідство або залишає скаргу без задоволення, про що повідомляє особі, яка подавала скаргу.

В разі відмови прокурора скасувати постанову про закриття справи скаргу на цю постанову може бути подано до суду в порядку, передбаченому статтею 236^5 цього Кодексу».

33. Текст статті 216 викласти в такій редакції:

«Попереднє слідство в закритій справі може бути відновлене в межах встановлених строків давності притягнення до кримінальної відповідальності постановою прокурора, начальника слідчого відділу, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 236^6 цього Кодексу, — постановою судді».

34. У статті 232:

частину третю після слів «народного суду» доповнити словами «прокурор Республіки Крим», слова «Прокурор УРСР» і «Верховного Суду УРСР» замінити відповідно словами «Генеральний прокурор України» і «Верховного Суду України»;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

«Генеральний прокурор України, прокурори Республіки Крим, областей, міста Києва і прирівняні до них прокурори, їх заступники, районні, міські та прирівняні до них прокурори мають право відкликати із суду кримінальну справу, по якій обвинувачений не відданий до суду».

35. У статті 236:

доповнити статтю після слів «цього Кодексу» словами «а у випадку, передбаченому частиною другою статті 215 цього Кодексу, — до суду»;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

«У разі відмови вищестоящого прокурора скасувати постанову підпорядкованого прокурора про закриття справи ця постанова може бути оскаржена до суду в порядку, передбаченому статтею 236^5 цього Кодексу».

36. Доповнити Кодекс статтями 236^1, 236^2, 236^3, 236^4, 236^5, 236^6 такого змісту:

«Стаття 236^1. Оскарження до суду постанови про відмову в порушенні справи

Скарга на постанову районного, міського та прирівняного до них органу дізнання, слідчого, прокурора про відмову в порушенні кримінальної справи у випадках, передбачених частиною другою статті 99^1 цього Кодексу, подається особою, інтересів якої вона стосується, або її представником до районного (міського) суду за місцем розташування органу або роботи посадової особи, яка винесла постанову, протягом семи днів з дня отримання повідомлення прокурора про відмову в скасуванні постанови.

Скарга на постанову вищестоящого органу дізнання, слідчого, прокурора подається у такому ж порядку відповідно до обласного, Київського міського суду.

Стаття 236^2. Розгляд суддею скарги на постанову про відмову в порушенні справи

Скарга на постанову прокурора, слідчого, органу дізнання про відмову в порушенні кримінальної справи розглядається суддею одноособово не пізніше десяти днів з дня її надходження до суду.

Суддя витребує матеріали, на підставі яких було відмовлено в порушенні справи, знайомиться з ними і повідомляє прокурора та особу, яка подала скаргу, про час її розгляду. В разі необхідності суддя заслуховує пояснення особи, яка подала скаргу.

Розглянувши скаргу, суддя залежно від того, чи були при відмові у порушенні справи виконані вимоги статті 99 цього Кодексу, приймає одне з таких рішень:

1) скасовує постанову про відмову в порушенні справи

(Продовження на 9-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

(Продовження. Початок на 8-й стор.).

і повертає матеріали для проведення додаткової перевірки або порушує справу;

2) залишає скаргу без задоволення.

Постанова судді оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

Копія постанови судді надсилається особі, яка винесла постанову, що була оскаржена, прокуророві та особі, яка давала скаргу.

Стаття 236³. Оскарження до суду санкції прокурора на арешт

Санкція прокурора на арешт може бути оскаржена заарештованим, його захисником, законним представником до районного (міського) суду за місцезнаходженням прокурора, який дав санкцію на арешт.

Скарга подається до суду безпосередньо або через адміністрацію місць попереднього ув'язнення, яка зобов'язана протягом доби надіслати скаргу до відповідного суду.

Стаття 236⁴. Розгляд судом скарги на санкцію прокурора на арешт

Скарга на санкцію прокурора на арешт розглядається суддею одноособово. Одержавши скаргу, суддя витребує матеріали, на підставі яких дано санкцію на арешт, і знайомиться з ними.

Скарга призначається до розгляду в триденний строк з моменту одержання матеріалів, на підставі яких дано санкцію на арешт. В разі необхідності в судовому засіданні заслуховуються пояснення заарештованого, його захисника, законного представника.

Про час розгляду скарги суддя повідомляє прокурора, який вправі взяти участь у розгляді скарги і висловити свої доводи.

Розглянувши скаргу, суддя залежно від того, чи були при дачі санкції на арешт виконані вимоги статей 148, 150, 155, 156 і 157 цього Кодексу, приймає одне з таких рішень:

1) залишає скаргу без задоволення;

2) скасовує санкцію на арешт.

В разі скасування суддею рішення про арешт заарештований підлягає негайному звільненню з-під варти, а особа, у провадженні якої знаходиться справа, зобов'язана протягом доби з моменту одержання постанови судді вирішити питання про обрання іншого запобіжного заходу.

Постанова судді надсилається особі, у провадженні якої знаходиться справа, прокуророві, який дав санкцію на арешт, та особі, яка подавала скаргу.

Постанова судді оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

Стаття 236⁵. Оскарження до суду постанови про закриття справи

Постанова районного, міського та прирівняного до них органу дізнання, слідчого, прокурора про закриття кримінальної справи може бути оскаржена особою, інтересів якої вона стосується, або її представником до районного (міського) суду за місцем розташування органу або роботи посадової особи, яка винесла постанову, протягом семи днів з дня отримання повідомлення прокурора про залишення скарги на цю постанову без задоволення.

Скарга на постанову вищестоящого органу дізнання, слідчого, прокурора подається у такому ж порядку відповідно до обласного, Київського міського суду.

Стаття 236⁶. Розгляд суддею скарги на постанову про закриття справи

Скарга на постанову органу дізнання, слідчого, прокурора про закриття справи розглядається суддею одноособово не пізніше п'яти днів, а у разі складності справи — десяти днів з дня надходження закритої справи до суду.

Суддя витребує справу, знайомиться з нею, а в разі необхідності заслуховує пояснення особи, яка подала скаргу на постанову.

Про час розгляду скарги суддя повідомляє прокурора та особу, що подала скаргу, які вправі взяти участь у її розгляді та висловити свої доводи.

Розглянувши скаргу, суддя залежно від того, чи були при закритті справи виконані вимоги статей 213 і 214 цього Кодексу, приймає одне з таких рішень:

1) залишає скаргу без задоволення;

2) скасовує постанову про закриття справи і поновлює слідство або дізнання.

Скасовуючи постанову про закриття справи і поновлюючи попереднє слідство або дізнання, суддя вказує, які обставини належить з'ясувати при проведенні попереднього розслідування.

Постанова судді оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

Копія постанови судді надсилається особі, яка прийняла рішення про закриття справи, особі, яка подала скаргу на постанову, і прокурору, який відмовив у поновленні попереднього слідства або дізнання».

37. Назву та частину першу статті 252 викласти в такій редакції:

«Стаття 252. Внесення окремого подання і скарги на ухвалу розпорядчого засідання і постанову судді

На ухвалу розпорядчого засідання і постанову судді прокурор має право у семиденний строк з дня їх винесення внести до вищестоящого суду окреме подання».

38. Із частини першої статті 264 виключити слова «дає висновки в питаннях, що виникають під час судового розгляду».

39. У частинах четвертих статей 276, 281 слова «може бути опротестована прокурором» замінити словами «прокурор може внести на неї окреме подання».

40. Текст статті 321 викласти в такій редакції:

«Суди України постановляють вироки ім'ям України».

41. У статті 333 слова «Української Радянської Соціалістичної Республіки чи Союзу Радянських Соціалістичних Республік» замінити словом «України».

42. Назву глави 29 викласти в такій редакції:

«Глава 29 Касаційне оскарження вироків, ухвал суду і постанов судді та внесення на них подань прокурора»

43. У статті 347:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 347. Право касаційного оскарження вироку і внесення касаційного подання»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Прокурор та його заступники в межах своїх повноважень мають право внести касаційне подання на вирок незалежно від їх участі в розгляді справи в суді першої інстанції. Помічники прокурора, прокурори управлінь і відділів можуть вносити касаційне подання тільки у справах, у розгляді яких вони брали участь»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Вирок Верховного Суду України оскарженню в касаційному порядку не підлягає, на нього не може бути внесене касаційне подання прокурора».

44. У статті 348:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 348. Порядок оскарження вироків і внесення касаційного подання»;

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«Вироки, які не набрали законної сили, можуть бути оскаржені і на них можуть бути внесені подання в касаційному порядку»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Касаційні скарги і подання вносяться через суд, який постановив вирок. Подача скарги або внесення подання безпосередньо до касаційної інстанції у встановлений строк не є перешкодою для їх розгляду».

45. У статті 349:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 349. Повідомлення про подану скаргу і внесене касаційне подання»;

у тексті статті слова «принесення протесту», «протест», «протестом» замінити відповідно словами «внесення подання», «подання», «поданням».

46. У статті 350:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 350. Строки оскарження вироку і внесення касаційного подання»;

у тексті слова «протест» і «протестом» замінити відповідно словами «касаційне подання» і «касаційним поданням».

47. У статті 351:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 351. Порядок відновлення строку на оскарження вироку і внесення касаційного подання»;

у частині першій слова «або опротестування вироку» і «принесення протесту» замінити відповідно словами «вироку або внесення на нього касаційного подання» і «внесення подання»;

у частині другій слова «або опротестована» замінити словами «або на неї може бути внесено подання».

48. У статті 352:

назву та частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 352. Результати подачі скарги чи внесення подання

Подача касаційної скарги чи внесення касаційного подання на вирок зупиняє його виконання».

у частині другій слова «чи опротестування вироку» замінити словами «вироку чи внесення на нього подання», а слово «протестом» замінити словами «внесеним поданням».

49. У статті 353:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 353. Доповнення, зміна скарги і касаційного подання, відкликання скарги»;

у частині першій слова «протесту» і «протест» замінити словом «подання»;

у частині другій перше речення викласти в такій редакції:

«До початку розгляду в касаційній інстанції справи прокурор, який вніс подання, особа, що подала скаргу, мають право доповнити, змінити або відкликати їх, вищестоящий прокурор, його заступник мають право доповнити або змінити подання», а слово «протесту» замінити словом «подання».

50. У статті 354:

назву та частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 354. Оскарження ухвал суду і постанов судді, внесення на них подань прокурора

Прокурор має право внести окреме подання на ухвалу суду чи постанову судді»;

у частині третій слова «протесту» і «опротестовані» замінити відповідно словами «подання» і «на них може бути внесено подання»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Ухвали Верховного Суду України оскарженню в касаційному порядку не підлягають, на них не може бути внесено подання прокурора. Вони можуть бути опротестовані в порядку нагляду»;

у частинах п'ятій та сьомій слова «протесту» і «протестів» замінити відповідно словами «внесення подання» та «подань»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«Подача окремої скарги чи внесення подання зупиняє виконання ухвали».

51. У статті 356 слова «окремий протест», «приносить окремий протест» і «протест» замінити відповідно словами «окреме подання», «вносить окреме подання» і «подання».

52. У назві глави 30, статтях 357, 358¹, частині першій статті 362, статтях 363, 364, 366, частині другій статті 381 і статті 383 слова «протестом», «протести», «протест», «протесту», «протестів» замінити відповідно словами «поданням», «подання», «подань».

53. У частині третій статті 360 слова «протесту», «протестом», «протест», «Після цих пояснень прокурор дає висновок про законність і обгрунтованість вироку» та «і висновок прокурора» замінити відповідно словами «подання», «поданням», «подання», «Після цих пояснень прокурор висловлює міркування щодо вироку у справі» та «і міркування прокурора».

54. У частині другій статті 365 слова «подав протест» замінити словами «вніс подання».

55. У частинах другій і третій статті 377 слова «протестом» та «опротестований» замінити відповідно словами «поданням» і «на нього може бути внесено подання».

56. У статті 378:

у пунктах 4, 5 і 8 частини другої та частині третій слова «протест», «протесту» замінити відповідно словами «подання»;

із пункту 7 частини другої виключити слова «та висновку прокурора».

57. У статті 384:

у частині першій слова «Союзу РСР і Українській РСР» замінити словом «України»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Протести мають право приносити:

1) Голова Верховного Суду України, Генеральний прокурор України, їх заступники — на вироки, ухвали і постанови будь-якого суду, що діє на території України, за винятком постанов Пленуму Верховного Суду України;

2) голова обласного, голова Київського міського суду та їх заступники, прокурор Республіки Крим, прокурор області, прокурор міста Києва, прирівняні до них прокурори та заступники цих прокурорів — на вироки, ухвали і постанови районних (міських) народних судів і касаційні ухвали судової колегії у кримінальних справах обласного, Київського міського суду»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Протест може бути доповнений або змінений особою, що його принесла. Протест, який приніс прокурор, може бути доповнений або змінений також вищестоящим прокурором».

58. Частину другу статті 386 після слів «витребування справи» доповнити словами «чи категорії справ», а після слів «міським прокурорам» — словами «та їх заступникам».

59. Статтю 387 викласти в такій редакції:

«Стаття 387. Зупинення виконання вироку, ухвали і постанови суду

Голова Верховного Суду України, Генеральний прокурор України та їх заступники вправі зупинити до вирішення справи в порядку нагляду виконання опротестованих вироку, ухвали і постанови будь-якого суду України, крім постанови Пленуму Верховного Суду України.

Голова Верховного Суду України, Генеральний прокурор України, їх заступники, голова обласного, Київського міського суду, прокурор Республіки Крим, прокурор області, міста Києва та прирівняні до них прокурори при наявності достатніх підстав, що свідчать про порушення закону, мають право одночасно з витребуванням кримінальної справи зупинити виконання вироку, ухвали і постанови суду до їх опротестування, але на строк не більш як три місяці або до розгляду протесту в суді».

60. У статті 388:

частину першу викласти в такій редакції:

«Справи в порядку нагляду розглядають:

1) президія обласного, Київського міського суду — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України та їх заступників, голови об-

(Продовження на 10-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

(Продовження. Початок на 8—9-й стор.).

ласного, Київського міського суду та їх заступників, прокурора Республіки Крим, області, міста Києва, заступників цих прокурорів на вироки і ухвали районних (міських) народних судів, міжрайонних (окружних) судів, на постанови народних суддів та касаційні ухвали обласних судів, Київського міського суду;

2) судова колегія у кримінальних справах Верховного Суду України — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України, їх заступників — на вироки і ухвали районних (міських) народних судів, міжрайонних (окружних) судів, обласних судів, Київського міського суду, а також на постанови президій обласних судів, Київського міського суду і постанови суддів;

3) Пленум Верховного Суду України — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України, їх заступників на вироки і ухвали судової колегії у кримінальних справах Верховного Суду України і на постанови суддів цього ж суду»;

у частині другій слова «Голові Верховного Суду УРСР або Прокурору УРСР», «Верховний Суд УРСР», «Генеральним прокурором СРСР, Прокурором УРСР, Головою Верховного Суду УРСР» і «Верховного Суду УРСР» замінити відповідно словами «Голові Верховного Суду України або Генеральному прокурору України», «Верховний Суд України», «Генеральним прокурором України, Головою Верховного Суду України» і «Верховного Суду України».

61. Статтю 390 викласти в такій редакції:

«Стаття 390. Участь прокурора в розгляді справи в порядку нагляду

В розгляді кримінальних справ у порядку нагляду президією обласного, Київського міського суду обов'язково беруть участь прокурори Республіки Крим, області, міста Києва або їх заступники, які підтримують принесені ними чи вищестоящим прокурором протести або висловлюють своє міркування у справі, що розглядається за протестом голови відповідного суду.

Протест у порядку нагляду в судовій колегії Верховного Суду України розглядається з участю прокурора.

При розгляді справи у порядку нагляду Пленумом Верховного Суду України участь Генерального прокурора України або його заступника є обов'язковою».

62. У частині четвертій статті 391 слова «дає висновок» замінити словами «висловлює свої міркування».

63. У статті 399:

у частині четвертій після слів «своїм висновком» відповідно» доповнити словами «прокуророві Республіки Крим»;

у частині п'ятій після слів «Київським міським судом» доповнити словами «прокурор Республіки Крим», слова «Прокуророві УРСР» замінити словами «Генеральному прокурору України».

64. У статті 401:

Частину першу викласти в такій редакції:

«Вирок набирає законної сили після закінчення строку на касаційне оскарження та внесення касаційного подання, якщо його не було оскаржено чи на нього не було внесено подання. В разі подачі касаційної скарги чи внесення касаційного подання вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи касаційною інстанцією»;

у частині другій слова «опротестовано тільки» і «опротестовано щодо» замінити відповідно словами «внесено подання тільки на» і «внесено подання щодо».

65. У частині першій статті 402 слова «опротестування» і «протесту» замінити відповідно словами «внесення касаційного подання» і «внесення окремого подання».

66. У статті 403 слова «відповідно до статті 54 Основ кримінального судочинства Союзу РСР і союзних республік підлягають виконанню на всій території СРСР» замінити словами «підлягають виконанню на всій території України».

67. Частину першу статті 410[1] викласти в такій редакції:

«Питання про тимчасове залишення в слідчому ізоляторі чи в тюрмі засудженого до позбавлення волі з відбуванням покарання у виправно-трудовій або виховно-трудовій колонії, дисциплінарному батальйоні, а також про тимчасове переведення засудженого з виправно-трудової установи в слідчий ізолятор чи в тюрму при необхідності провадження слідчих дій в справі про злочин, вчинений іншою особою, вирішуються слідчим або органом дізнання з санкції прокурора Республіки Крим, області, прокурора міста Києва, а також прирівняних до них прокурорів у випадках залишення або переведення засудженого на строк до двох місяців, з санкції заступника Генерального прокурора України — до чотирьох місяців, а з санкції Генерального прокурора України — до шести місяців».

68. Із статті 444 слово «висновок» виключити.

69. Статтю 424 викласти в такій редакції:

«Стаття 424. Оскарження ухвали, постанови судді або суду про застосування, скасування чи зміну примусових заходів медичного характеру або внесення на них подання прокурора

На ухвалу, постанову, винесені суддею або судом в порядку, передбаченому цим розділом, може бути подано касаційну скаргу чи внесено касаційне подання прокурора в загальному порядку».

II. У Цивільному процесуальному кодексі Української РСР:

1. У назві Кодексу та його тексті найменування «Українська РСР», «Українська Радянська Соціалістична Республіка» і «УРСР» замінити найменуванням «Україна».

2. У статті 1:

у частині першій слова «Основами цивільного судочинства Союзу РСР та союзних республік і виданими відповідно до них іншими законами Союзу РСР, а також» виключити;

у частині другій слова «законодавством Союзу РСР» виключити.

3. Статтю 2 викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Завдання цивільного судочинства

Завданнями цивільного судочинства є охорона прав та законних інтересів фізичних, юридичних осіб, держави шляхом всебічного розгляду та вирішення цивільних справ у повній відповідності з чинним законодавством».

4. Із статті 3 слова «Союзу РСР та» виключити.

5. Із статті 8 слова «відповідно до соціалістичної правосвідомості» виключити.

6. У статті 11:

частини першу і другу викласти в такій редакції:

«Суд вирішує справи на підставі Конституції, інших актів законодавства України, міжнародних договорів України в порядку, передбаченому цим Кодексом.

Суд у випадках, передбачених законом, застосовує норми права інших держав»;

у частині третій слова «радянського законодавства» замінити словами «законодавства України».

7. Із статті 12 частину першу виключити. У зв'язку з цим частини другу і третю вважати частинами першою і другою.

8. Статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Участь прокурора в розгляді цивільних справ

Прокурор бере участь у розгляді цивільних справ за його заявами про захист інтересів держави або прав і законних інтересів громадян, які за станом здоров'я чи з інших поважних причин не можуть захистити свої права.

Прокурор, який бере участь у розгляді цивільних справ у судах, додержуючи принципу незалежності суддів і підкорення їх тільки закону, сприяє виконанню вимог закону про всебічний, повний і об'єктивний розгляд справ та постановленню судових рішень, що грунтуються на законі.

Обсяг і межі повноважень прокурора під час розгляду справ визначаються цим Кодексом».

9. Частину першу статті 14 викласти в такій редакції:

«Рішення, ухвала і постанова суду або судді, що набрали законної сили, обов'язкові для всіх органів, підприємств, установ, організацій, службових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України».

10. Пункт 1 статті 24 викласти в такій редакції:

«1) справи по спорах, що виникають з цивільних, сімейних, трудових і кооперативних правовідносин, якщо хоча б однією з сторін у спорі є громадянин, за винятком випадків, коли вирішення таких спорів віднесено законом до відання інших органів».

11. Частину другу статті 25 виключити.

12. У статті 26 слова «органам арбітражу» замінити словами «арбітражного суду».

13. Статтю 39 викласти в такій редакції:

«Стаття 39. Оскарження ухвали про забезпечення доказів.

Оскарження ухвали про забезпечення доказів не допускається, на неї не може бути внесено окреме подання прокурора.

На ухвалу про відмову забезпечити докази може бути подано скаргу або внесено окреме подання».

14. Із частини першої статті 62 слова «і соціалістичною правосвідомістю» виключити.

15. У статтях 63, 66, 67, 80, 139, 142 і 296 слова «державної пошлини», «розмір пошлини», «переплаченої пошлини», «сплачена пошлина», «суму пошлини», «сплату пошлини», «державна пошлина», «державною пошлиною» і «державну пошлину» замінити відповідно словами «державного мита», «розмір мита», «переплаченого мита», «сплачене мито», «суму мита», «сплату мита», «державне мито» і «державним митом».

16. У статті 64:

назву статті викласти у такій редакції:

«Розмір державного мита»;

у частині першій:

в абзаці першому слова «державною пошлиною» замінити словами «державним митом»;

доповнити частину пунктом 12 такого змісту:

«12. по позовах про розгляд питань захисту честі і гідності — 1000 карбованців»;

у частині другій слова «оплачуються державною пошлиною» замінити словами «і скарги на рішення, що набрали законної сили, оплачуються державним митом»;

у частинах третій, четвертій і п'ятій слова «державна пошлина», «державної пошлини» і «державною пошлиною» замінити відповідно словами «державне мито», «державного мита» і «державним митом».

17. У статті 69:

слова «державна пошлина», «державної пошлини» і «пошлини» замінити відповідно словами «державне мито», «державного мита», «мита»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Державне мито підлягає поверненню і в інших випадках, передбачених законодавством України».

18. У статті 70:

пункт 7 після слів «касаційних скарг» доповнити словами «та скарг на рішення, що набрали законної сили»;

у пункті 10 слово і цифри «статті 248[10]» замінити словами і цифрами «статтях 248[10] і 248[19]»;

у пункті 11 слова «Союзу РСР і Української РСР» замінити словом «України».

19. У частині другій статті 74 слова «Радою Міністрів Української РСР» замінити словами «Кабінетом міністрів України».

20. Частину п'яту статті 75 доповнити словами: «У разі скасування рішення і закриття провадження у справі чи залишення позову без розгляду суд, який скасував рішення, вирішує питання про повернення судових витрат, пов'язаних з подачею скарги».

21. У статті 81 і частині третій статті 213 слова «принесений протест» замінити словами «внесено окреме подання».

22. Частину другу статті 83 викласти в такій редакції:

«На ухвалу про відмову суду або судді зняти штраф або зменшити його розмір може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

23. Частину п'яту статті 89 викласти в такій редакції:

«На ухвалу суду або судді про відмову поновити пропущений строк може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

24. Частину першу ст[...] 97 викласти в такій ред[...]

«Якщо місце фактичного перебування відповідача не відоме, суд може оголосити його розшук як з власної ініціативи, так і за заявою позивача».

25. У статтях 100, 221, 222, 224, 225, частині третій статті 285, статтях 367, 368, 369 слово «СРСР» замінити словом «України».

26. У пункті 3 статті 116, статтях 375, 376, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 422[1] слова «Союзу РСР» та «Союзу РСР і Української РСР» замінити словом [...]раїни».

27. Назву глави 13 викласти в такій редакції:

«Глава 13

Повноваження прокурора в процесі»

28. Статтю 118 викл[...] в такій редакції:

«Стаття 118. Право прокурора звернутися до суду з заявою на захист прав і законних інтересів громадян та державних інтересів

Прокурор має право звернутися до суду з заявою на захист прав і законних інтересів громадян та державних інтересів.

29. Статтю 119 виключити.

30. Статтю 120 викласти в такій редакції:

«Стаття 120. Процесуальні права прокурора в суді першої інстанції

Прокурор є учасником [ро]згляду цивільних справ у суді. Він користується правами, зазначеними у статті 99 цього Кодексу, і, крім того, має право:

1) підтримувати або змінювати заяви, з якими він звернувся до суду на захист прав і законних інтересів громадян та державних інтересів, чи відмовлятись від них;

2) вносити касаційні або окремі подання відповідно на рішення або ухвали і постанови суду першої інстанції у справах чи з питань, розглянутих з участю прокурора.

Відмова прокурора від поданої ним заяви або зміна заявлених ним вимог не позбавляє особу, на захист прав та законних інтересів якої цю заяву було подано, права вимагати від суду розгляду справи по суті. Судові витрати в такому разі оплачуються на загальних підставах».

31. У частині сьомій статті 126 слова «в Союзі РСР» замінити словами «в Україні».

32. У статті 132:

частину другу викласти в такій редакції:

«На ухвалу про неприйняття позовної заяви з мотивів непідсудності може бути подано скаргу, внесено окреме подання»;

у частині третій слова «оскарження, опротестування цієї ухвали» і «протесту»

(Продовження на 11-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

(Продовження. Початок на 8—10-й стор.).

замінити відповідно словами «подання скарги, внесення подання на цю ухвалу» і «подання».

33. Статтю 134 виключити.

34. Частину п'яту статті 136 викласти в такій редакції:

«На ухвалу судді може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

35. У статті 157:

частину першу викласти в такій редакції:

«На ухвалу з питань забезпечення позову може бути подано скаргу, внесено окреме подання»;

у частинах другій і третій слово «протесту» замінити словами «внесення окремого подання».

36. Статтю 195 виключити.

37. У статтях 196 і 197 виключити відповідно слова «або висновку прокурора», «і висновок прокурора», «і висновку прокурора», «вислухує висновок прокурора».

38. Із статті 198 виключити пункт 13.

39. У статті 214:

частину четверту викласти в такій редакції:

«На додаткове рішення може бути подано скаргу, внесено касаційне подання протягом десяти днів з дня його постановлення»;

у частині п'ятій слова «принесений протест» замінити словами «внесено окреме подання».

40. У частині другій статті 215 друге речення викласти в такій редакції: «На ухвалу суду або судді про роз'яснення рішення може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

41. У частині третій статті 218 слова «принесення протесту» замінити словами «внесення окремого подання».

42. Текст статті 223 викласти в такій редакції:

«На ухвалу суду або судді про зупинення провадження у справі може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

43. Частину першу статті 231 викласти в такій редакції:

«Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку на касаційне оскарження і внесення касаційного подання прокурора, якщо воно не було оскаржено і на нього не внесено касаційного подання. В разі подачі касаційної скарги або внесення касаційного подання рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи судом касаційної інстанції».

44. У частинах першій і другій статті 235 слова «або правил соціалістичного співжиття» і «правил соціалістичного співжиття» виключити.

45. Частину першу статті 236 доповнити пунктом 3^2 такого змісту:

«3^2) за заявами прокурора про визнання правового акта незаконним».

46. Главу 31 викласти у такій редакції:

«Глава 31

Скарги на дії органів і службових осіб у зв'язку з накладенням адміністративних стягнень

Стаття 244. Подача скарги

Постанова про накладення адміністративного стягнення, інша постанова органу (крім суду) чи службової особи у справі про адміністративне правопорушення у випадках, передбачених законодавством про адміністративні правопорушення, може бути оскаржена до суду особою, щодо якої винесено постанову, або потерпілим.

Скарга подається до районного (міського) народного суду за місцезнаходженням органу чи місцем роботи службової особи.

На постанову може бути подано скаргу протягом десяти днів з дня винесення постанови, а у разі якщо постанова про даний вид адміністративного стягнення підлягала попередньому оскарженню до вищестоящого органу (вищестоящої службової особи) — протягом десяти днів з дня прийняття рішення по скарзі останніми. У разі пропуску цього строку з поважних причин він може бути поновлений судом за заявою особи, щодо якої винесено постанову.

Особа, яка оскаржила постанову, звільняється від сплати державного мита.

Стаття 245. Витребування судом документів, на підставі яких провадиться стягнення

Суддя, одержавши скаргу, повинен витребувати від відповідного органу чи посадової особи справу про накладення адміністративного стягнення.

Стаття 246. Порядок розгляду скарги

Скарга розглядається судом з викликом заявника і, в разі необхідності, представника органу чи службової особи, якими винесено постанову. Неявка їх в судове засідання не перешкоджає розглядові справи.

Суд повинен розглянути скаргу не пізніш як у десятиденний строк з дня її надходження.

Стаття 247. Перевірка обгрунтованості скарги

Розглядаючи скаргу на постанову, суд перевіряє законність і обгрунтованість постанови, зокрема:

1) чи накладено стягнення правомочним органом;

2) чи є в діях особи, щодо якої винесено постанову, ознаки проступку, за який законом встановлено адміністративну відповідальність;

3) чи в межах, встановлених законодавчим актом, що передбачає відповідальність за вчинене правопорушення, накладене стягнення;

4) чи не закінчився строк давності для застосування стягнення;

5) чи враховано при визначенні заходу адміністративного стягнення характер вчиненого проступку, особу порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність.

Стаття 248. Рішення по скарзі

Залежно від встановлених обставин суд постановляє одне з таких рішень:

1) про відмову в задоволенні скарги, якщо постанова у справі про адміністративне правопорушення є законною і обгрунтованою;

2) про скасування постанови і направлення справи про адміністративне правопорушення на новий розгляд, якщо органом чи службовою особою, що її постановили, не були з'ясовані обставини, які мають значення для справи, та якщо справа закрита всупереч закону, або про направлення справи на розгляд правомочного органу чи службової особи, якщо постанову було винесено неправомочним органом чи службовою особою;

3) про скасування постанови і закриття справи про адміністративне правопорушення, якщо встановлено обставини, які відповідно до закону виключають провадження у справі про адміністративні правопорушення;

4) змінює стягнення в межах, передбачених законодавчим актом про відповідальність за адміністративне правопорушення, з тим, однак, щоб стягнення не було посилено, якщо його було визначено без додержання цих меж або загальних правил накладення стягнень за адміністративне правопорушення.

Рішення районного (міського) народного суду по скарзі на постанову по справі про адміністративне правопорушення є остаточним і оскарженню в касаційному порядку не підлягає. Його можна опротестувати в порядку нагляду на загальних підставах.

Копію рішення в цих справах суд повинен надіслати органу чи службовій особі, постанова яких оскаржувалась».

47. Доповнити Кодекс главою 31-В такого змісту:

«Глава 31-В

Заява прокурора про визнання незаконними правового акта органу, рішення чи дії службової особи

Стаття 248^{15}. Подача заяви прокурором

Прокурор має право звернутися до суду із заявою про визнання незаконними правового акта органу, рішення чи дії службової особи, крім акта, перевірку законності якого віднесено до компетенції Конституційного Суду України.

Заява подається в разі відхилення протесту прокурора порядком загального нагляду, або якщо протест не був розглянутий службовою особою чи органом у десятиденний строк після його надходження.

Подача заяви зупиняє дію правового акта.

Суддя відмовляє у прийнятті заяви прокурора, якщо вона має бути розглянута в порядку позовного провадження.

Стаття 248^{16}. Строки для звернення прокурора до суду

Заяву до суду може бути подано прокурором протягом п'ятнадцяти днів з моменту одержання повідомлення про відхилення протесту або якщо він не був розглянутий у встановлений десятиденний строк.

Стаття 248^{17}. Підсудність справ, які розглядаються за заявою прокурора

Заява прокурора подається до районного (міського) народного суду за місцерозташуванням органу чи роботи службової особи, акт яких було опротестовано.

Стаття 248^{18}. Порядок судового розгляду заяви прокурора

Заява прокурора розглядається суддею одноособово в десятиденний строк з дня її надходження у відкритому судовому засіданні з участю прокурора і представника органу чи службової особи, які прийняли рішення про відхилення протесту або не розглянули протест у встановлений строк після його надходження.

Неявка у судове засідання без поважних причин представника органу, службової особи не перешкоджає розглядові заяви прокурора, проте суддя може визнати їх явку обов'язковою.

Суддею повинні бути досліджені матеріали, які стали підставою для принесення протесту та його відхилення органом або службовою особою, необхідні документи та інші докази.

Стаття 248^{19}. Рішення суду

Суддя, встановивши, що опротестовані акт органу, рішення чи дія службової особи не відповідають вимогам закону, постановляє рішення про задоволення заяви, визнання акта органу, рішення чи дії службової особи незаконними та про їх скасування і стягнення судових витрат з службової особи, яка видала незаконний акт.

Якщо буде встановлено, що опротестовані акт органу, рішення чи дія службової особи не суперечать вимогам закону, суддя постановляє рішення про відмову у задоволенні заяви».

48. У статті 253 слова «Союзу РСР» замінити словом «Україна».

49. Із частини першої статті 259 виключити слова «прокурора і».

50. Із статті 263 виключити частину другу, у зв'язку з чим частину третю вважати частиною другою.

51. Частину третю статті 273 викласти у такій редакції:

«Справи про встановлення факту належності особі квитка про членство в об'єднанні громадян, військового квитка, паспорта, а також свідоцтв, що їх видають органи Гранка 21 запису актів громадянського стану, судовому розглядові не підлягають».

52. Назву глави 40 викласти в такій редакції:

«Глава 40

Касаційне оскарження рішення суду і внесення на нього касаційного подання прокурора»

53. Статтю 289 викласти в такій редакції:

«Стаття 289. Право касаційного оскарження рішення і внесення на нього касаційного подання

Сторони та інші особи, які брали участь у справі, мають право оскаржити у касаційному порядку судове рішення повністю або частково.

Прокурор або заступник прокурора в межах повноважень відповідно до пункту 2 статті 120 цього Кодексу вносить касаційне подання на рішення суду незалежно від того, чи брав він участь у даній справі. Помічники прокурорів, прокурори управлінь і відділів вносять касаційні подання тільки по справах, у розгляді яких вони брали участь.

Касаційну скаргу і касаційне подання на рішення районного (міського) народного суду подають до обласного, Київського міського суду, а на рішення обласного, Київського міського суду — до Верховного Суду України».

54. Статтю 290 викласти у такій редакції:

«Стаття 290. Рішення, що не підлягають касаційному оскарженню

Рішення Верховного Суду України, а також районних, міських, міжрайонних (окружних) народних судів по скаргах на неправильності у списках виборців та на дії органів і службових осіб у зв'язку з накладенням адміністративних стягнень касаційному оскарженню не підлягають, на них не може бути внесено подання прокурора».

55. У статті 291:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 291. Строки касаційного оскарження і внесення касаційного подання прокурора»;

у частині першій слово «протести» виключити. Доповнити частину словами «У такий же строк може бути внесено касаційне подання прокурора»;

у частині другій слово «опротестування» замінити словами «внесення подання».

56. У статтях 291^1, 294, 295, 297, 300, 302, 309, 310, 311, 322 і 326 слова «протестом», «протесту», «протест» і «протестів» замінити відповідно словами « поданням», «подання» і «подань».

57. У статті 292 слова «протест», «протесту», «що оскаржується, опротестовується» і «Касаційний протест» замінити відповідно словами «подання», «подання», «на яке подано скаргу чи внесено подання» і «Касаційне подання».

58. У статті 293 слово «протесту» замінити словами «внесення подання», а слова «протест» і «державною пошлиною» замінити відповідно словами «подання» і «державним митом».

59. У статті 299:

назву статті викласти у такій редакції:

«Стаття 299. Відкликання, доповнення, зміна касаційного подання та відмова від касаційної скарги»;

частину першу замінити двома частинами такого змісту:

«Прокурор, який вніс касаційне подання, вправі до початку розгляду справи в судовому засіданні відкликати, доповнити або змінити подання.

Вищестоящий прокурор, його заступник до початку розгляду справи в судовому засіданні вправі доповнити або змінити касаційне подання».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою.

60. У статті 306 слова «і висновку прокурора» виключити.

61. У статті 307 слова «протесту», «протест», «протестом», «касаційний протест» замінити відповідно словами «подання», «подання», «поданням», «касаційне подання», а із частини четвертої виключити друге речення.

62. У статті 318 слова «протестом», «оскарженого або опротестованого рішення», «протесті» і «протесту» замінити відповідно словами «поданням», «рішення, на яке подано скаргу чи внесе-

(Продовження на 12-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 8—11-й стор.).

но подання», «поданні» і «подання», а в частині перший виключити слова «висновок прокурора».

63. Назву глави 41 викласти в такій редакції:

«Глава 41. Касаційне оскарження ухвали суду першої інстанції та внесення на нього окремого подання прокурора».

64. У статті 323:

назву статті та абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«Стаття 323. Ухвали, на які можуть бути подані скарги чи внесені окремі подання прокурора

На ухвали суду першої інстанції, крім ухвал Верховного Суду України, окремо від рішення суду може бути протягом десяти днів з наступного дня після їх оголошення подано до суду касаційної інстанції скарги сторонами та іншими особами і внесено окремі подання прокурором у разі, коли зазначені особи і прокурор брали участь у справі»;

у частині другій слово «протесту» замінити словами «окремого подання».

65. У статті 324:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 324. Подача скарги і внесення окремого подання на окрему ухвалу»;

слова «або опротестована» замінити словами «на неї може бути внесено окреме подання».

66. Статтю 325 викласти в такій редакції:

«Стаття 325. Порядок подачі скарги і внесення окремого подання та їх розгляду

Скарги і окремі подання на ухвали суду першої інстанції подаються і розглядаються в тому ж порядку, що і касаційні скарги, подання».

67. У назві статті 326 та її тексті слова «протестів», «другої» та «протест» замінити відповідно словами «окремих подань», «касаційної» та «окреме подання».

68. Статтю 328 викласти в такій редакції:

«Стаття 328. Особи, які мають право опротестовувати рішення, ухвали і постанови суду, що набрали законної сили

Опротестовувати в порядку нагляду рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, мають право:

1) Голова Верховного Суду України, Генеральний прокурор України та їх заступники — рішення, ухвали і постанови будь-якого суду України, за винятком постанов Пленуму Верховного Суду України;

2) Голова обласного, Київського міського суду, прокурор Республіки Крим, області, міста Києва та їх заступники — рішення, ухвали районного (міського) народного суду, а також касаційні ухвали судової колегії в цивільних справах відповідно обласного, Київського міського суду».

69. Статтю 330 викласти в такій редакції:

«Стаття 330. Суди, що розглядають протести

Справи в порядку нагляду розглядають:

1) президія обласного, Київського міського суду — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України та їх заступників, голови обласного, Київського міського суду, прокурора Республіки Крим, області, міста Києва та заступників цих прокурорів на рішення і ухвали районних (міських) народних судів та на касаційні ухвали обласних судів, Київського міського суду;

2) судова колегія в цивільних справах Верховного Суду України за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України та їх заступників — на рішення і ухвали районних (міських) народних судів, обласних судів, Київського міського суду, а також на постанови президій обласних судів, Київського міського суду;

3) Пленум Верховного Суду України — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України та їх заступників — на рішення і ухвали судової колегії в цивільних справах Верховного Суду України».

70. Статтю 334 викласти у такій редакції:

«Стаття 334. Відкликання та зміна протесту

Службова особа, яка принесла протест у порядку нагляду, має право відкликати, змінити або доповнити його до початку розгляду справи судом. Протест може бути доповнений або змінений вищестоящим прокурором. Про відкликання протесту суд повідомляє осіб, які беруть участь у справі. В ході розгляду справи протест не може бути ні відкликаний, ні змінений».

71. У частині шостій статті 335 слова «дає висновок» замінити словами «висловлює свою думку».

72. У частині другій статті 347 слово «опротестована» замінити словами «на неї може бути внесено окреме подання прокурора».

73. У частині першій статті 348:

у пункті 6 слова «органів арбітражу» замінити словами «арбітражного суду»;

пункт 7 виключити;

у пункті 12 слова «по трудових спорах і» виключити;

Доповнити частину пунктом 19 такого змісту:

«19) рішення комісій Рад народних депутатів з питань поновлення прав реабілітованих».

74. У статті 349:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) накази арбітражного суду»;

у пункті 4 слова «профспілкових комітетів» замінити словами «комісій по трудових спорах»;

пункт 5 виключити.

75. У статті 352 слова «Згідно з статтею 55 Основ цивільного судочинства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слова «Союзу РСР» замінити словом «України».

76. У частині другій статті 356 слова «державним підприємствам, установам, організаціям, колгоспам, іншим кооперативним організаціям, їх об'єднанням, іншим громадським організаціям» та «фонду» виключити.

77. У статті 357 останнє речення викласти в такій редакції:

«На ухвалу суду в питанні видачі дубліката може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

78. У частині шостій статті 359 останнє речення викласти в такій редакції: «На ухвалу суду в питанні поновлення строку може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

79. Частину четверту статті 360 викласти в такій редакції:

«На ухвалу народного судді, якою відмовлено у відводі судового виконавця, може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

80. Частину третю статті 366 викласти в такій редакції:

«На ухвалу районного (міського) народного суду про відстрочку або розстрочку виконання рішення може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

81. Частину другу статті 370 викласти в такій редакції:

«На ухвалу народного судді про припинення виконання може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

82. Частину п'яту статті 372 викласти в такій редакції:

«На ухвалу народного судді може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

83. Частину четверту статті 373 викласти в такій редакції:

«На ухвалу районного (міського) народного суду може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

84. У частині третій статті 374 і частині першій статті 388 слова «Державного банку СРСР» замінити словами «Національного банку України».

85. Частину третю статті 378 викласти в такій редакції:

«На ухвалу народного судді про затвердження або зміну розрахунку може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

86. Частину четверту статті 379 викласти в такій редакції:

«На ухвалу районного (міського) народного суду може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

87. У статті 380 слова «і на майно колгоспного двору або господарства громадян, які займаються індивідуальною трудовою діяльністю в сільському господарстві» замінити словами «або спільною (сумісною) власністю інших громадян».

88. У статті 383:

у частині першій слова «Державного банку СРСР» замінити словами «Національного банку України»;

частину другу викласти в такій редакції:

«облігації внутрішніх державних і місцевих позик, облігації підприємств вилучаються у боржника і здаються судовим виконавцем на зберігання до установи Ощадного банку України».

89. У статті 387:

у частині першій слова «у державних трудових ощадних касах і в Державному банку СРСР» замінити словами «в установах банків»;

із частини другої слово «кредитних» виключити.

90. У статті 388 слова «Державного банку СРСР» замінити словами «Національного банку України».

91. У статті 389 слова «Державного банку СРСР», «Державним банком СРСР» і «державними трудовими ощадними касами» замінити відповідно словами «Національного банку України», «Національним банком України» і «установами Ощадного банку України»; останнє речення викласти в такій редакції: «Облігації внутрішніх державних і місцевих позик, облігації підприємств оплачуються відповідно установами Ощадного банку України або підприємствами чи установами-емітентами цих цінних паперів».

92. У частині шостій статті 417 слово «протест» замінити словами «внесено окреме подання».

93. Частину третю статті 421 викласти в такій редакції:

«На ухвалу суду може бути подано скаргу, внесено окреме подання».

94. У статті 423:

у частині першій слова «радянськими громадянами» замінити словами «громадянами України»;

у частині третій слова «Відповідно до статті 59 Основ цивільного судочинства Союзу РСР і союзних республік Радою Міністрів Союзу РСР» і «радянських громадян, підприємств або організацій» замінити відповідно словами «Законодавством України» і «громадян, підприємств або організацій України».

95. У статті 424 слова «радянськими громадянами» замінити словами «громадянами України».

96. У статті 424[1] слова «Союзу РСР, а у випадках, не передбачених законодавством Союзу РСР, — виходячи з правил підсудності, встановлених законодавством Української РСР» замінити словом «України».

97. У статті 425:

у частинах першій і другій слова «в СРСР», «СРСР» і «радянського суду» замінити відповідно словами «в Україні», «України» і «суду України»;

у частині третій слова «радянській державі», «радянської державі» і «в СРСР, Радою Міністрів СРСР» замінити відповідно словами «Україні», «України» і «Україні, Кабінетом Міністрів України».

98. У статті 426 слова «СРСР» і «Союзу РСР та Української РСР» замінити словом «України».

99. У статті 427 слова «арбітражів», «СРСР» та «арбітражу» замінити відповідно словами «арбітражних судів», «України» та «арбітражного суду».

100. Із статті 428 слова «СРСР або» виключити.

101. У статті 19 Положення про третейський суд (додаток другий до Кодексу) слова «принесений протест» замінити словами «внесено окреме подання».

III. У Виправно-трудовому кодексі Української РСР:

1. У назві Кодексу та його тексті найменування «Українська РСР» замінити найменуванням «Україна».

2. У назвах розділу I, глави I і статтях 63 і 126 слова «Союзу РСР і Української РСР» замінити словом «України».

3. У частині першій статті 1 слова «і поваги до правил соціалістичного співжиття» виключити.

4. Статтю 2 викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Виправно-трудове законодавство України

Виправно-трудове законодавство України складається з цього Кодексу та інших законів України.

Виправно-трудове законодавство України встановлює порядок і умови відбування покарання і застосування заходів виправно-трудового впливу до осіб, засуджених до позбавлення волі і виправних робіт без позбавлення волі, порядок відбування покарання особами, засудженими до направлення в дисциплінарний батальйон, виконання та відбування інших видів кримінального покарання, а також порядок діяльності установ і органів, які виконують вироки до цих видів покарання, і участі громадськості у виправленні і перевихованні засуджених».

5. Статтю 3 виключити.

6. Статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Установи та органи, які виконують вироки судів до позбавлення волі і виправних робіт без позбавлення волі

Вироки судів до позбавлення волі і виправних робіт без позбавлення волі виконуються виправно-трудовими установами і органами Міністерства внутрішніх справ України.

Виправно-трудові установи організуються і ліквідуються Міністерством внутрішніх справ України».

7. У частині першій статті 7, найменуванні глави 7, статтях 56 і 98 слова «політико-виховна» замінити словом «виховна».

8. Статті 8 і 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Правове становище осіб, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі і виправних робіт без позбавлення волі

Особи, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі і виправних робіт без позбавлення волі, несуть обов'язки і користуються правами, встановленими законодавством для громадян України, з обмеженнями, що передбачені законодавством для засуджених, а також випливають з вироку суду і режиму, встановленого цим Кодексом для відбування покарання даного виду.

Правове становище іноземних громадян і осіб без громадянства, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі і виправних робіт без позбавлення волі, визначається законодавством України, що встановлює права та обов'язки цих осіб під час їх перебування на території України, з обмеженнями, що передбачені законодавством для засуджених, а також випливають з вироку суду та режиму, встановленого цим Кодексом для відбування покарання даного виду».

«Стаття 11. Прокурорський нагляд за виконанням покарання

Нагляд за додержанням законів при виконанні вироків до позбавлення волі і виправних робіт без позбавлення волі здійснюється Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами. Здійснюючи вищий нагляд за додержанням законів, прокурор зобов'язаний вживати заходів до усунення їх порушень, від

(Закінчення на 13-й стор.).

Закон України

ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 8—12-й стор.).

кого б вони не виходили, поновлення порушених прав і притягнення в установленому законом порядку до відповідальності осіб, які допустили ці порушення.

Постанови і вказівки прокурора щодо додержання правил відбування покарання, встановлених виправно-трудовим законодавством України, є обов'язковими і підлягають негайному виконанню адміністрацією виправно-трудових установ і органів, які виконують вироки судів до виправних робіт без позбавлення волі».

9. У частині другій статті 20 слова «Відповідно до статті 12 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слово «СРСР» замінити словом «України».

10. У статті 21:

у частині другій слово «СРСР» замінити словом «України»;

у частині п'ятій останнє речення викласти в такій редакції: «Порядок тримання засуджених у них, а також у лікувальних закладах визначається Міністерством внутрішніх справ України за погодженням з Генеральною прокуратурою України».

11. У частині другій статті 22 друге речення викласти в такій редакції: «Порядок переведення засуджених визначається Міністерством внутрішніх справ України за погодженням з Генеральною прокуратурою України».

12. Частину першу статті 23 викласти в такій редакції:

«При необхідності провадження слідчих дій в справі про злочин, вчинений іншою особою, засуджений до позбавлення волі з відбуванням покарання у виправно-трудовій, виховно-трудовій колонії або дисциплінарному батальйоні може бути залишений у слідчому ізоляторі або тюрмі з санкції прокурора Республіки Крим, області, міста Києва, а також прирівняних до них прокурорів на строк до двох місяців, з санкції заступника Генерального прокурора України — до чотирьох місяців, а з санкції Генерального прокурора України, — до шести місяців».

13. У статті 25:

в абзаці першому слова «Відповідно до статті 17 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити;

абзац третій викласти в такій редакції:

«— у зв'язку з провадженням слідчих дій у справі про злочин, вчинений іншою особою, — з санкції прокурора Республіки Крим, області, міста Києва та прирівняних до них прокурорів, на строк до двох місяців, з санкції заступника Генерального прокурора України до чотирьох місяців, а з санкції Генерального прокурора України до шести місяців».

14. У частині шостій статті 28 слова «Основами виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік та» виключити.

15. У статті 38:

у частині четвертій слова «що видаються в СРСР» виключити;

у частині п'ятій слова «за погодженням з Прокуратурою Української РСР» замінити словами «за погодженням з Генеральною прокуратурою України».

16. У частині третій статті 39^1 слова «Відповідно до статті 24^1 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слова «СРСР за погодженням з Прокуратурою Союзу РСР» замінити словами «України за погодженням з Генеральною прокуратурою України».

17. У статтях 47, 53, 109, 109^1 слова «законодавством Союзу РСР і» виключити.

18. У статті 51 слова «Союзу РСР» замінити словом «України».

19. Частину п'яту статті 52 викласти в такій редакції:

«Умови і порядок оплати праці осіб, позбавлених волі, визначаються Кабінетом Міністрів України».

20. У статтях 55 і 82^8 слова «політико-виховна», «політико-виховну», «і поваги до правил соціалістичного співжиття, бережливого ставлення до соціалістичної власності» замінити відповідно словами «виховна», «виховну» і «бережливого ставлення до державної власності».

21. У статті 64 слова «Відповідно до статті 31 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слова «Рада Міністрів СРСР» замінити словами «Кабінет міністрів України».

22. У частині четвертій статті 75 слова «відповідно до статті 36 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слова «Радою міністрів СРСР» замінити словами «Кабінетом міністрів України».

23. У частині третій статті 76 слова «Відповідно до статті 37 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слово «СРСР» замінити словом «України».

24. У частині третій статті 80 слова «відповідно до статті 38 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слово «СРСР» замінити словом «України».

25. У частині першій статті 82^2 слово «СРСР» замінити словом «України».

26. У частині першій статті 82^5 друге речення викласти в такій редакції: «Порядок здійснення нагляду і Правила внутрішнього розпорядку в гуртожитках, призначених для проживання цих осіб, встановлюються Міністерством внутрішніх справ України за погодженням з Генеральною прокуратурою України».

27. У статтях 99 і 100 слова «Союзу РСР і Української РСР» і «політико-виховної» замінити відповідно словами «України» і «виховної».

28. У частині третій статті 115 слова «Відповідно до статті 47 Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» виключити, а слова «Радою Міністрів СРСР» замінити словами «Кабінетом міністрів України».

29. У статті 119 слова «не додержують правил соціалістичного співжиття і» та «і правил соціалістичного співжиття» виключити.

30. У частині другій статті 120 слова «відповідно до Основ виправно-трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік» і «затвердженим Президією Верховної Ради СРСР» виключити.

IV. Частину четверту статті 259 Кодексу законів про працю України викласти в такій редакції:

«Вищий нагляд за додержанням і правильним застосуванням законів про працю здійснюється Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами».

V. У Кодексі Української РСР про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради України 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122; 1985 р., № 17, ст. 415, № 24, ст. 553, № 44, ст. 1056; 1986 р., № 15, ст. 326, № 27, ст. 539, № 52, ст. 1057; 1987 р., № 12, ст. 226, № 25, ст. ст. 453, 454; № 35, ст. 674, № 49, ст. 1009, № 50, ст. 1016; 1988 р., № 33, ст. 808, № 52, ст. 1184; 1989 р., № 19, ст. 182, № 22, ст. 236, № 49, ст. 673; 1990 р., № 5, ст. ст. 59, 60, № 12, ст. 194, № 18, ст. 278, № 20, ст. 313, № 22, ст. 367, № 34, ст. 501; 1991 р., № 7, ст. 45, № 8, ст. 56, № 11, ст. 106, № 39, ст. 514, № 40, ст. 527, № 45, ст. 600; 1992 р., № 5, ст. 40):

1. У назві Кодексу слова «Української РСР» замінити словом «України».

2. Доповнити Кодекс статтею 185^8 такого змісту:

«Стаття 185^8. Ухилення від виконання законних вимог прокурора

Невиконання службовою особою законних вимог прокурора про проведення перевірки чи ревізії діяльності підконтрольних або підпорядкованих підприємств, установ, організацій або про виділення спеціалістів для проведення такої перевірки, про подання необхідних матеріалів —

тягне за собою накладення штрафу до половини одного мінімального розміру заробітної плати.

Ухилення від прибуття за викликом в прокуратуру —

тягне за собою накладення штрафу на громадян до половини одного мінімального розміру заробітної плати, а на службових осіб — до одного мінімального розміру заробітної плати».

3. Частину другу статті 185^6 після слова «розгляду» доповнити словом «протесту».

4. У статті 221 цифри «185^7» замінити цифрами «185^8».

5. У статті 250 слова «Відповідно до Закону СРСР про прокуратуру СРСР прокурор, здійснюючи нагляд за виконанням законів» замінити словами «Прокурор, заступник прокурора, здійснюючи нагляд за додержанням і правильним застосуванням законів».

6. Пункт 3^4 частини першої статті 255 після цифр «185^6» доповнити словом і цифрами «стаття 185^8».

7. У частині другій статті 288 слово «СРСР» замінити словом «України».

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ
15 грудня 1992 року

САМОСУД

За листом читача

УЧИНИВ ГОЛОВА КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА НАД МОЛОДОЮ ЖІНКОЮ

Директор Будинку культури Наталія Кулик та її подруга, артистка обласної філармонії, повертаючись з дітьми липневої ночі додому, і не підозрювали, назустріч якому лиху йшли.

Біля ліхтаря побачили голову колгоспу імені Леніна Жура, який вигинув із темряви, як привид. У руках у нього була лопата. Очі палали ненавистю. Він напав на Наталю, та навіть не встигла відсахнутись. Удари посипались по голові, руках, спині...

Покалічену молоду жінку «швидка допомога» доставила в райлікарню. Лише на другий день вона змогла прийти до тями і пригадати, що з нею скоїлось. Майже місяць лікарям довелося боротися за її життя, здоров'я.

А тим часом проти Наталії Кулик було порушено контркримінальну справу! За ляпас, який вона дала напередодні тієї трагічної ночі доньці голови колгоспу Лілії Жур. Остання голосно перемовлялася з друзями у клубі під час кіносеансу, заважала людям дивитися фільм. На зауваження директора Будинку культури відреагувала грубо, обізвавши її «шісткою» та іншими образливими словами. Наталя не стрималась...

Про той ляпас ніхто, мабуть, і не згадав би всерйоз, якби через три дні директор Будинку культури не потрапила в тяжкому стані до лікарні. Як за рятівну соломинку, за нього вхопилася зацікавлена сторона, роздмухала і цим, зрештою, «врівноважила» обидві кримінальні справи. При цьому виходило так, що якби Наталя Кулик почала судитися з головою колгоспу, то могла б «виграти» для себе 2—3 роки (якщо не більше!) примусової праці. Вдарила ж бо Лілію під час виконання службових обов'язків...

Ось такі парадокси нашого життя. Голова колгоспу використав першу-ліпшу можливість, щоб відвести від себе справедливу кару. Це йому завдяки солідній юридичній консультативній підмозі успішно вдалося.

Я тільки довго не міг зрозуміти, як він наважився на такий жорстокий самосуд? Невже наперед знав, що нічого за вчинене не буде? Чи сподівався розправитися без свідків? Чи взагалі, запаморочений зненавистю, не знав, що творив із живою людиною? Вважав її вчинки за смертельну образу, виклик? Не знала, на кого руку здійняла? Не зважила, хто він на селі?

Особа він в області дійсно відома — вивів колгосп імені Леніна у передові і ще зовсім недавно переймав найвищі нагороди — союзні перехідні прапори, господарство було учасником ВДНГ України... Словом, реальні результати, успіхи; що вимірювались карбованцями, літрами, центнерами. А що ж за ними?

У райкомі профспілки працівників агропромислового комплексу мені дали прочитати красномовну в цьому відношенні постанову від 13 серпня 1990 року. «Тов. Жур М. І. зірвав розгляд планового питання на засіданні президії РК профспілки «Про дотримання трудового законодавства в колгоспі імені Леніна» 9 липня 1990 р. — читаємо у ній. — Цим кинув виклик президії... При підготовці питання на засіданні президії т. Жур М. І. зустрів комісію грубощами. Він грубо і зухвало поводив себе на засіданні президії. Все це свідчить про його зарозумілість. Жур М. І. не розуміє того, що високі господарські показники не можна досягати будь-якою ціною, шляхом ігнорування законодавства, громадських організацій, а також грубощами та приниженням гідності людини. Своєю поведінкою компрометує в очах людей звання керівника».

Подібний стиль керівництва завершився нечуваною жорстокістю. Він виправдовує її тим, що не був п'ять років у відпустці, перевтомився від колгоспних негараздів. Як на мене ж, голова колгоспу поступово перестав бачити в людях людей. До речі, як і багато його колег, вихованих і розбещених адміністративно-кріпосницьким ладом на селі. Скільки в редакційному портфелі листів про грубість, лайку, зневагу до трудящої людини з боку сільського керівництва!

Нині М. Жур, здається, тяжко переживає за скоєне.

— Я покараний на все життя, — каже мені. — Це як масна пляма на костюмі. Скільки не чисть її, а все вона припадає пилом...

Я з ним погоджуюсь. Хоч голова колгоспу, як мовиться, і вийшов сухим із води, закриття порушеної проти нього кримінальної справи турбує громадськість. Наслідки жорстокого самосуду, очевидно, ще довго не дадуть багатьом спокою.

У Наталі сьогодні постійні головні болі. Небезслідно минулося згадане і для Лілії Жур. Стресові ситуації, які вона пережила до і після батьківського вчинку, під час допитів, пояснень, завершилися істерією, неврозами. Майже місяць дівчина лікувалася у неврологічному відділенні обласної лікарні. Лікарі побоюються за погіршення стану її здоров'я.

З огляду на це прізвища у кореспонденції змінено.

Сергій ПАВЛЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».

Чернігівська область.

ІНФОРМАЦІЯ про випуск акцій акціонерного Товариства «Одеський Інвестиційний Фонд»

1. Основні дані про емітента

1.1. Акціонерне товариство «Одеський Інвестиційний Фонд», далі — Товариство, утворене 15 вересня 1992 року.

Товариство зареєстровано 1 грудня 1992 року рішенням Виконавчого комітету Іллічівської районної Ради народних депутатів м. Одеси. Реєстраційний № 1894.

1.2. Місце перебування Товариства:
270028, м. Одеса, вул. Богдана Хмельницького, 24.

1.3. Оголошений статутний фонд — 135.000.000 (сто тридцять п'ять мільйонів) карбованців. На час прийняття рішення про наступний випуск цінних паперів статутний фонд Товариства сформовано в обсязі 34.300.000 (тридцять чотири мільйони триста тисяч) карбованців і сплачено повністю.

1.4. Органами управління Товариства є:
загальні збори акціонерів;
рада Товариства;
дирекція.

Раду очолює голова ради, президент Товариства А. С. Гришаєв, генеральний директор ОВО «Медлабортехніка», президент Одеської науково-виробничої асоціації «Перспектива», віце-президент Міжрегіональної асоціації промисловців України.

Дирекцію очолює генеральний директор Ф. Ф. Стасюк, кандидат економічних наук.

1.5. Офіційним андеррайтером, засновником та інвестиційним керуючим Товариства є інвестиційна компанія «Інвестсервіс, ЛТД», що є торговцем цінними паперами і зареєстрована 18 жовтня 1992 року рішенням виконавчого комітету Іллічівської районної Ради народних депутатів м. Одеси. Реєстраційний № 1655. Юридична адреса: 270028, м. Одеса, вул. Богдана Хмельницького, 24. Директор інвестиційної компанії «Інвестсервіс, ЛТД» В. А. Бевзенко.

1.6. Серед засновників Товариства колективи десяти великих державних промислових підприємств, сім орендних підприємств Одеського регіону, АКБ «Нікомбанк», страхова компанія «Остра», інвестиційна компанія «Інвестсервіс, ЛТД», Торговий дім та інші.

2. Фінансове становище і основні напрями діяльності.

2.1. Товариство зареєстроване у грудні 1992 року, тому річних бухгалтерських балансів не має. Заборгованостей щодо сплати податків у Товариства немає. Адміністративні та економічні санкції державними органами на Товариство не накладались.

2.2 Основні напрями діяльності Товариства:

— посередницька діяльність з приватизаційними цінними паперами;
— діяльність щодо випуску та обігу цінних паперів;
— консультаційні послуги щодо приватизації і ринку цінних паперів;
— зовнішньоекономічна діяльність на ринку цінних паперів;
— створення інформаційного банку об'єктів великої приватизації;
— диверсифікація інвестицій і формування власного портфеля цінних паперів з акцій високоприбуткових підприємств;
— ведення інвестиційних рахунків юридичних і фізичних осіб у депозитарії Товариства;
— конкурсна експертиза інвестиційних проектів;
— пайове інвестування з вітчизняними та іноземними інвесторами.

3. Відомості про наступний випуск цінних паперів

3.1. Вид цінних паперів, що випускаються, — іменні акції акціонерного товариства.

Загальний обсяг першого випуску акцій за номінальною вартістю становить 34.300.000 (тридцять чотири мільйони триста тисяч) карбованців і складається з 34.300 (тридцяти чотирьох тисяч трьохсот) простих іменних акцій номінальною вартістю 1000 (одна тисяча) карбованців кожна.

Загальний обсяг другого випуску акцій за номінальною ціною 100.700.000 (сто мільйонів сімсот тисяч) карбованців. Статутний капітал Товариства з урахуванням другого випуску акцій становить 135.000.000 (сто тридцять п'ять мільйонів) карбованців. Номінальна вартість однієї акції 1000 (одна тисяча) карбованців. Кількість акцій другої передплати, що випускаються, 100.700 (сто тисяч сімсот) штук, у тому числі:

— прості іменні акції у кількості 99.500 (дев'яносто дев'ять тисяч п'ятсот) штук на суму 99.500.000 (дев'яносто дев'ять мільйонів п'ятсот тисяч) карбованців;

— привілейовані іменні акції у кількості 1200 (одна тисяча двісті штук на суму 1.200.000 (один мільйон двісті тисяч) карбованців.

Власники простих іменних акцій одержують дивіденд, затверджуваний відповідним органом управління Товариства за підсумками фінансового року.

3.2. Прості іменні акції першого випуску еквівалентні у правах простим іменним акціям другого випуску.

3.3. Рішення про другий випуск прийнято на зборах засновників Товариства (протокол № 2 від 16 грудня 1992 року).

3.4. Форма випуску акцій — безготівкова. Безготівкові розрахунки, зберігання цінних паперів та операції з ними виконує депозитарій Товариства.

У процесі розміщення акції продаються як юридичним, так і фізичним особам зі сплатою готівкою і за безготівковим розрахунком.

Ціна реалізації акцій: перші 15 календарних днів за номінальною вартістю, а далі за курсом, виходячи з попиту і пропозиції.

3.5. Акціонерові видається посвідчення депозитарію Товариства, що засвідчує право володіння придбаними акціями.

3.6. Основні напрями використання коштів, одержаних від емісії:
— формування власного портфеля цінних паперів за рахунок акцій підприємств, що приватизуються, та інших високоприбуткових цінних паперів;
— пайові фінансові вкладення у великі інвестиційні проекти;
— вкладення у нерухомість;
— вміщення коштів у банківські депозити;
— розвиток власної матеріальної бази та інфраструктури фондового ринку.

Для підвищення надійності портфеля цінних паперів передбачається широка диверсифікація вкладень Товариства.

3.7. Умови розпорядження акціями.

Акціонер має право відчужувати (продавати, дарувати, обмінювати, заповідати) і закладати акції, що належать йому.

Відчуження акцій є дійсним тільки у разі реєстрації угоди у депозитарії Товариства.

Володіння 50 (п'ятдесятьма) акціями дає право одного вирішального голосу на загальних зборах акціонерів. Менша кількість акцій у одного акціонера дає право дорадчого голосу.

3.8. Акціонерне товариство «Одеський Інвестиційний Фонд» для своїх акціонерів встановлює такі пільги:
— безплатне консультування з питань ринку цінних паперів, використання приватизаційних майнових засобів (сертифікатів) та їх конвертації;
— гарантований викуп в акціонерів за чистою вартістю акцій, придбаних ними за першої передплати;
— довірчі і консультаційні послуги щодо формування портфеля цінних паперів із знижкою від вартості до 25 відсотків;
— право придбання за номіналом акцій нового випуску на суму номінальної вартості акцій, що є у власності акціонера;
— пільгові довірчі операції з коштами, одержаними акціонерами у вигляді дивідендів.

3.9. Можливий фактор ризику — непослідовна економічна політика органів влади і управління у галузі приватизації і законодавства про інвестиційних посередників.

Початок передплати: 25.01.1993 року.

Завершення передплати: 25.07.1993 року.

Організація пропонує:

міні-пельменні заводи продуктивністю 6000 штук за годину.

До комплекту входять м'ясорубка, тістомісилка, пельменний автомат.

Кільця поршневі Мічурінського заводу до автомобілів ВАЗ готівкою або за бартером на автомобіль «Таврія».

Тел: (0472) 47-83-21.

Предприятию или частному лицу продадим строение в состоянии реконструкции, находящееся в г. Ровно, на автодороге Киев — Львов. Проектная площадь помещений 700 м². Со строением передается земельный участок 0,4 га.

Справки по телефону 4-63-58 в г. Ровно.

Київський комбінат хлібопродуктів перейменований на колективне орендне підприємство «Київмлин».

Адреса підприємства «Київмлин»:

м. Київ-254080, вул. Межигірська, 83, р/рахунок № 381345 в ОПЕРу дирекції РАК АПБ «Україна» по Київській області, МФО 321574.

Продаємо автобуси виробництва Швеції.

«VOLVO» — півтораповерховий на 50 місць.

«SKANIA» — на 50 місць.
Тел. (0322) 72-76-28; 79-77-15.

ФІРМА

карнеол

постачає необхідну Вам техніку зі складів у м. Харкові: комп'ютери, радіотелефони, телефакси, термопапір, телефони, факс-модеми; діскети; екранні фільтри, офісну телефонну систему MINITEL SX-2, принтери, плоттери, ксерокси, Lap-Top, XT.

Наша адреса: м. Харків, а/с 8828, тел.: 72-61-85, 70-50-56, 43-01-63. Представництво у м. Києві — тел.: 518-26-46.

УВАГА: НОВЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ!

Керівникам підприємств, спеціалістам патентно-ліцензійних служб, винахідникам і раціоналізаторам!

Для одержання пільг в оподаткуванні, оформлення патенту, переоформлення авторських свідоцтв СРСР, визначення доходу від використання винаходів і раціоналізаторських пропозицій вам не обійтися без комплекту нормативних документів з питань охорони промислової власності в Україні (всього 10 документів).

Звертатися за адресою: 252601, м. Київ-1, ГСП, вул. Софіївська 7, редакція газети «Інновація».

Тел. 228-34-60.

До уваги організацій торгівлі, державних кооперативних і приватних підприємств!

Львівська кондитерська фірма «Світоч» пропонує кондитерські вироби високої якості в широкому асортименті з сировини замовника. Найбільш потрібні цукор, борошно, молокопродукти, жири.

З пропозиціями звертатися:

290019, м. Львів, вул Ткацька, 10

Тел. 52-05-65, 52-05-67.

Факс 52-05-84.

FIERAGRICOLA

9 - 14 березня 1993 року

VERONAFIERE
ITALIA

З давніх часів сільськогосподарский ярмарок грає головну роль у прогресі сільского господарства. Сільськогосподарський ярмарок у Вероні, який має світове значення, став місцем зустрічі працівників сільского господарства з ціллю поглибленого знайомства з новими технологіями, з передовими системами та методами виробництва.

Різноманітня експозиція товарів - сільськогосподарскі машини, насіння, пристрої та обладнання для зоотехніки, корми та продукти для ветеринарії, системи зрошення, добрива, машини та обладнання для виноградарства та виноробства, технології та продукти для розведення грибів та інше - сприяє створенню на протязі шести днів сільськогосподарського ярмарку атмосфери жвавого міжнародного зіставлення з позитивними результатами і стимулюючими можливостями співробітництва, що робить веронський ярмарок «центром» світового сільского господарства і «стрижнем» росту сільского господарства Східної Європи.

Йдучи назустріч новим конкретним потребам та завданням, які стоять перед усіми галузями сільского господарства, Сільськогосподарський ярмарок - 93 подбав про сучасність свого оперативного змісту, розмістивши свої товари у спеціалізованих салонах, в яких учасники і відвідувачі зможуть зробити продуктивними свої ділові відносини.

АГРІМЕКАНІКА
Салон сільськогосподарської механіки

ОРТОСИСТЕМ
Плодоовочевий салон

ЗООСИСТЕМ
Салон зоотехніки, продукції та технології

ГЕОДІЗАЙН
Салон догляду за територією та її розподілу

КОНТОТЕРЦІЗМО
Портфель діяльності субподряду

ТЕКНОІРІГУА
Салон технології зрошення

ЕНОТЕХ
Салон виноградарства та виноробства

БІОТЕКНО
Салон біотехнологій

ТЕКНОМІКО
Салон технологій і продуктів для розведення грибів

АГРІСЕРВІС
Салон сільськогосподарської освіти, досліджень та служб

ИНТЕРЭКСПО -123610 Москва
Центр Международной Торговли, кв. 1335
Краснопресненская наб., 12 - Тел. 253-13-35
Телекс 413649 EXPOM SU - Телефакс 253-90-67

VERONAFIERE - C. P. 525 - Verona - Italia
Tel. +39/45/588111 - Fax +39/45/588288

Пуп землі

КУКРИНІКСИ

Перед начальником паспортного столу капітаном Хоменком тупцювало троє.

— Ну?! — нетерпляче простягнув руку капітан і, заволодівши папірцем, заглибився у читання. Зморшки прорізали його високе чоло. Хоменко скривився, як від кислиці, і нарешті обурено вигукнув: — Що таке?! Які Кукриникси?!

— Купріянов, Крилов, Соколов — наші прізвища, — радісно хором вигукнули хлопці й розпливлися у задоволених посмішках, либонь, від того, що порозумілися з начальником.

— Ви що, знущаєтесь?! — «загарчав» Ернест Іванович. Які Кукриніксі?!

— Поясню, — розпочав один з гурту, — Іван Купріянов я. А це — члени нашої виробничої бригади. Хоча люди ми маленькі, а жити полюдськи й нам хочеться. Тому вирішили всією бригадою виїхати до Америки або принаймні до Ізраїлю. Але неодмінно із статусом біженців.

— Тоді гайда всі до ВВІРу, — вишкірився Хоменко, — попутного вітру, козаки!

— Е, ні, — заперечив Іван, — з нашими пиками, порепаними руками та примітивними прізвищами на статус біженців нема жодних шансів. А от наші капосні прізвища поміняти на щось пристойніше?.. Ось ми й дотумкали: позаяк прізвища у нашої трійці точнісінько, як у славнозвісного тріо карикатуристів, поміняємо й ми свої на Кукриніксів! Звучить воно якось солідніше — на грецьке схоже.

— А от це вже зась! — єхидно заперечив громадянин начальник. — Кукриніксі — то не прізвище, а мистецький псевдонім. Отож не морочте, хлопці, голову й забирайтеся собі геть!

— Бідному як була скрута, так і є, і скрізь буде! — обурено загули хлопці. — Онде колишній російський прем'єр літературного псевдоніма діда за прізвище має — і нічого! А ми, пролетарі, рідними радянськими Кукриніксами вирішили записатися і відразу ж — геть?!

— Геть, геть! — обурено підскочив капітан і, обпечений ненавистю трьох пар полум'яних очей, знову залишився один.

— Ку-кри-нік-си... — передражнив горе-біженців Ернест. — Натуральний тобі дурдом. — Але враз задумався. — Щось у цій нісенітниці з Кукриніксами все ж таки є. Невже і я отак все життя скнітиму міліційним капітаном серед бруду, бідності й розрухи. А може, й мені, Хоменкові, поміняти прізвище, та й гайда за моря по щастя!

Ернест Іванович погладив вуса, поправив чуприну і голосом багатого, але плаксивого Луїса Альберто промовив: «Скажімо, чи не стати тобі, товаришу Хоменко, Хемінгуеєм?..»

— Ернест Хемінгуей, — захоплено прошепотів красень у погонах і, солодко усміхнувшись, враз поспіхом додав: — президент Хемінгуей!

Юрій БОЛЬШАК.

Жарт номера

Поляризація суспільства: бідні і духовно бідні.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

З колекції Курінного

«Навчають смачно готувати молоденьких дівчаток досвідчені кухарі».
(З газетної інформації)

«Продається коляска для двійнят вишневого кольору».
(Оголошення)

«Суп з крокодельками».
(З розмови)

«Прошу виділити мені путівку в санаторій вкрай розладнаних нирок».
(Із заяви)

«Більше тисячі голів худоби відрізано від пасовиськ та ферм»
(З телерепортажу)

«Наш земляний уклін вам!».
(З листа)

«Коли ж таблетки пити: до їди чи перед їдою?».
(З розмови в поліклініці)

«Піднімають технологію на той щебінь, на який потрібно».
(З радіоінформації)

«Я підтримую комісію по боротьбі з правопорядком».
(З виступу на сесії Верховної Ради)

«Це почуття було виховане з молоком матері».
(З радіозамальовки)

«Кругом самі тобі Наташки, тільки ми з Оленкою Лариски».
(З розмови)

Зібрав **Анатолій ВОРФЛІК.**
Дніпропетровська область.

Альтернативні думки

Хапав з неба зірки, а потім перепродував їх утридорога.

Дожилися: щоб дістати ложку дьогтю, треба віддати діжку меду.

Сказали: треба керувати господарством самостійно, а як саме самостійно — не сказали.

Парадокс правосуддя: суму вкрав конкретну, строк одержав умовно.

Мені б отак жити, як дехто існує!

Техніка вдосконалюється: лопати стали дорожчими.

Був носієм нового: виносив із заводу лише нові вироби.

Анатолій ПОПОВ.
Дніпродзержинськ.

Пародія

ПАЛКИЙ ГРАДОБІЙ

Скільки жита у серці вибито
Синім градом твоїх очей.
Скільки сяйвом їх синім спалено...
І топлюся я в синій повені,
І блукаю між чорних вій.

Марія ЧЕПУРНА.

Змайструвавши на вроці рогатку,
Поціляв у гав і теля.
І весніла, бо мала гадку:
Водночас і за мною стріляв.
Скільки птахів, ночей перебито.
Юність вибухом одгула.
З часом звикла стріляння терпіти,
Бо любов — полігон, кабала.
Бравий снайпер, ти вже одстрілявся,
Бач, синцями як наслідив.
Де ти, граде вогнестий, узявся —
Поцілунком кофту спалив.
І живу я з опущеним носом,
Заштормило, не п'ю, не їм.
Не з рогатки, а градом — гіпнозом
Вибив жито в серці моїм.
Та лишилось недовго стріляти.
Час розплати, по кату бий:
Марш по кофту й харчі, проклятий!
А не вирвеш — іншу люби.
Якщо прийдеш з пустими руками,
Я тихесенько помолюсь,
Кину в тебе з-за пазухи камінь
І по віях твоїх пробіжусь.

Володимир СЕМЕНО.
Полтава.

Це таке буває

ДВАДЦЯТЬ П'ЯТЬ ШТУК,

або Погано без спеціальності...

Іду ввечері з ферми, зупиняє невідомий. Мене чи то не впізнав, чи, швидше за все, зовсім не знає.

— Підвезіть до вокзалу!

— Іду в інший бік, можу тільки в центр, до адміністрації.

— Підкиньте до вокзалу, заплачу. Даю 400 купонів.

— Отак легко розкидаєш... грішми?

— А чого ж, зарплату маю добру.

— Ну, і скільки?

— Двадцять п'ять штук. І ще щось...

— Двадцять п'ять тисяч? Ого! І де працюєш?

— Електриком у РЕСі. А ви скільки маєте?

— Я вісім, як ти кажеш, штук.

— А робите де?

— В районній держадміністрації, главою...

— Співчуваю. Погано зараз без спеціальності, погано...

Записав **Олександр ИОСИПОК,**
представник Президента в Яготинському районі на Київщині.

Продовольчі страждання

ДІЄТА

Відкритий лист ученим-дієтологам

Вельмишановні панове! Хворіючи на гіпертонію, багато років намагався харчуватися так, як рекомендує спеціальна дієта. Завдяки цьому все ще тримаюся на ногах.

До цієї дієти входять овочі, фрукти, риба, молоко й молочні продукти, нежирне м'ясо, лікарська ковбаса, соки й мінеральні води. Все просте й донедавна було доступне.

Та ось настали нові часи, нові порядки, а нової дієти все ще немає, незважаючи на те, що стара пішла шкереберть. Ціни настільки лібералізувалися, що доводиться перебиватися з хліба на воду. Тільки не мінеральну, котра зросла в ціні в 55 разів, а звичайну з-під крана, за яку треба платити жекові лише в десять разів більше.

Оце десятиразове підвищення вартості води з-під крана в основному й відповідає підвищенню зарплати та пенсій. Тобто єдине, на що можна разраховувати. Мабуть, жеки ще не зовсім втратили совість і йдуть у ногу з життям.

Продукти стали не по кишені. Правда, можна відмовитися від чогось іншого і накупити хліба, ціна на який зросла лише в 81 раз. Але ж... Згідно з дієтою споживання хліба для людей, схильних до повноти, обмежується. Отже, тут не розпережешся.

Щодо решти продуктів, які рекомендуються, так вони зовсім недоступні. Рибу, курагу, ізюм, мигдаль і звичайні соки можна побачити хіба що уві сні та по телевізору в передачі «Клуб мандрівників».

Наші ж овочі їсти неможливо, бо вони самі кусаються.

Отож від імені дієтиків звертаюся до вас, панове вчені-дієтологи: складіть нову повноцінну дієту як для гіпертоніків, так і людей з іншими захворюваннями, що мають 2500—4000 купонокарбованців на місяць. Тільки не вводьте до неї яйця курячі, які можна вживати лише по одному на день, бо це для багатьох обійдеться майже в чверть пенсії!

Сіль, яку рекомендується обмежувати в раціоні, можете вилучити повністю, бо ціна на неї також зросла майже у 200 разів.

За дорученням гурту дієтиків
Феодосій ЛУЗАН.

Мал. Володимира ВАРЗІДЗЕВА.

Посвяткове

ЯК У КІНО

— Мишо, га, Мишо, ти тут? — запитав, перевертаючись на інший бік, Сенчук.

— Я слухаю... — почулося справа.

— Як ти думаєш, ми не проспимо?

— З тобою проспиш! Ти ж хропеш, як трактор, цілу ніч через тебе не спав — голова розколюється.

— Не біда, — заспокоїв Сенчук, — у мене теж усе болить, це, мабуть, від холоду. Провідниця у вагоні не топить, а в нас серйозне відрядження...

— Мишо, га, Мишо, ти тут? — через деякий час знову запитав Сенчук.

— Я слухаю...

— Ти не пам'ятаєш, я звіт узяв?

— Узяв, — підказав голос справа, — а коли не взяв, то Мартинов привезе.

— Який Мартинов?

— З виробничого.

— Що, там знову новий зам?

— Угу...

— Мишо, га, Мишо, ти тут?

— Я слухаю...

— Мишо, давай сьогодні у міністерство не підемо, я щось сьогодні не в формі. Відпочинемо з дороги, погуляємо по столиці, у мене тут одна знайома жінка... чи кілька...

— Гарна? — запитали відразу кілька голосів.

Сенчук прицмокнув губами.

— Умовив! — долинуло справа.

— Слухай, братухо, а мене із собою візьмете? — зашепотів прямо у вухо Сенчука чийсь голос, — у мене ще залишилося кільканадцять купонів, додати закуску — огірочки-квіточки...

— Хто це? — мружачись, запитав Сенчук.

— Це я, Григурко... Візьмете?

— Мишо, га, Мишо, ти тут?

— Я слухаю...

— Ти Григурка знаєш?

— З виконкому? — запитав голос праворуч.

Сенчук відповісти не встиг.

— Григурко, на вихід! — голосно закричав сержант.

Сенчук з подивом підвів голову. Озирнувся довкола.

Праворуч замість Мишка лежав якийсь довгий худий хлопець, і було це... не купе швидкого поїзда, а...

— Як у кіно! — подумав Сенчук, силкуючись згадати всі перипетії учорашнього дня.

— Потрапив у витверезник. Яка ганьба! А де Мишко, де «дипломат», звіт?..

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. Володимира ХОРОШЕНКА.

ФУТБОЛЬНІ МОТИВИ У СІЧНІ

Зима — це найкращий сезон для любителів футболу. В національному чемпіонаті — тривала перерва між першим і другим колом. Командам досить часу і для відновлення сил, і для підготовки. Одні колективи готуються до весняних баталій за кордоном, інші — вдома. Скажімо, київські динамівці (перший склад), за традицією, перебувають у німецькому містечку Руйті. Там вони вже встигли обіграти (5:1) один з місцевих любительських клубів. А от «Динамо»-2 тренується поки що в Києві. Гаразд що на заміській базі в Кончі-Заспі є чудове поле зі смарагдовою штучною травою, якому не страшні ні дощ, ні сніг. На цьому газоні господарі прийняли в товариському матчі колег по першій лізі з «Росі» (Біла Церква). Динамівці відмінно почувалися в звичних умовах і перемогли — 2:0. Слід сказати, що в їхньому складі грали досвідчені Волотьок, Безсмертний і обидва Морози — Віктор та Юрій.

Кожна інформація про улюблену гру сьогодні очікується болільниками з особливим нетерпінням. З цим погодяться, зрозуміло, і президент Федерації футболу України Віктор БАННИКОВ, який відповідає на запитання кореспондента «ГУ».

— Що сталося, Вікторе Максимовичу? Сьогодні на кафедрі футболу КДІФК можна побачити багатьох тренерів провідних клубів.

— Розпочалася серія тижневих семінарів для наставників наших клубів. Це обов'язково для 56 фахівців з чотирьох ліг. Протягом останніх п'яти років наші тренери не сідали за парти. Більшість із них, як не прикро, звикли працювати на око. Через це, зрозуміло, знижується якість навчально-тренувального процесу. Як наслідок — різко впав рівень гри.

Дірки незадовільної тактико-технічної підготовки намагаються залатати самим підняттям фізичних кондицій. Але природу ж не обдуриш: більшість матчів, на жаль, сірі й нецікаві. Тому й вирішили разом із кафедрою футболу КДІФКу провести оцей конче необхідний захід. Слухачі семінару почнуть з азів. Їм, гадаю, цікаво буде поспілкуватися з авторитетними фахівцями — такими, як Лапутін, Базилевич, Зеленцов, Лисенчук.

— То ви взялися тільки за тренерів?

— Ні. Ше в грудні подібну роботу провели з лікарями команд. Тут картина теж не райдужна. Найбільше настоторожує те, що занадто часто футболісти зазнають травм. І це — наслідок некомпетентності медиків, які працюють у клубах. А двадцять відсотків колективів узагалі не мають лікарів.

— Отже, можна вважати, що відбувається переатестація всього українського футболу?

—А що ж поробиш? Без науки, сучасних методів роботи висот не досягти. У лютому ця робота продовжиться: навчатимуться судді.

— Чекайте. Ви якраз торкнулися, здається, найболючішої проблеми — арбітражу...

— Чого гріха таїти: на суддів нарікань дуже багато. Робитимемо все можливе, щоб навести порядок. Заявляю авторитетно: візьмемося і за інспекторів, які частo-густо роблять ведмежі послуги арбітрам, завищуючи їм оцінки.

— Вікторе Максимовичу, а тепер давайте поговоримо про вашу заборону сімферопольській «Таврії», весняному чемпіонові України минулого року, взяти участь у московському розіграші Кубка чемпіонів Співдружності. Які причини такого рішення?

— Про ці змагання і наше ставлення до них вашa газета вже писала. Але нас не залишили в спокої. Тому пропоную повернутися в минуле. Відомо, що українські клуби, коли ще входили до федерації колишнього Союзу, завжди протестували проти виступів у закритих приміщеннях. Адже гра на таких полях — це безліч травм. Тоді ми мусили підкорятися наказам згори. Але тепер, коли ми незалежні, ті ж самі люди намагаються затягнути нас під дахи футбольних стодол. Навіщо? — запитаєте. А все пояснюється дуже просто: є сили, які прагнуть показати всьому світові, ніби існує союз євро-азіатських федерацій, ніби вони керують футболом у цьому регіоні. Це дає їм багато, зокрема, забезпечує панові Колоскову крісло віце-президента ФІФА. Ми ж оте об'єднання не визнаємо.

До речі, наша федерація — одна з перших організацій, яка не ввійшла до структур СНД. Хоча наша держава є членом цієї спільноти. Така позиція не завадила українському футболові стати членом ФІФА та УЕФА. І от, як бачите, спроби його знову збираються силоміць затягти до євроазіатського колгоспу. Хоча наша країна міститься в центрі Європи.

Інша, не менш важлива, причина відмови та, що «старший брат» Росія при розділенні дуже некоректно повелася з більшістю колишніх республік, а з Україною особливо. Посудіть самі: ми не отримали валюти за делегування своїх гравців на фінал чемпіонату Європи-92 до Швеції, десь на московських складах загубився й інвентар фірми «Адідас» — українська частка. Ми добре знаємо ціну «дружби» в отих об'єднаннях. Тому згодні тільки на двосторонні відносини. Такі вже налагодили з Білоруссю, Молдовою...

— А як розцінювати повідомлення газети «Спорт-Экспресс» про зміни в російських клубах вищої ліги? Зокрема, до московського «Спартака» вже перейшли одесити Цимбалар і Никифоров, ведуться переговори про переходи до московського «Динамо» киянина Саленка і тернопільця Полстянова, до ЦСКА — дніпропетровців Похлебаєва й Полуніна, до «Текстильника» — сімферопольця Гудименка, до КамАЗу — одесита Гусєва.

— Цей список, на жаль, не повний. Останніми днями нас замучили телефонними дзвінками із Запоріжжя. Бачте, «Металургові» припекло продати до ЦСКА Дудника.

— Та це ж гравці, які виступають за національну збірну України...

— Ото ж бо й воно. Тому, доки не отримаємо письмових зобов'язань виступати за збірні від кожного, дозволу на переходи не дамо нікому. А взагалі моє ставлення до тих переходів негативне. Це дуже невиважені й поспішні рішення. Можна було б для названих спортсменів знайти місця і в значно солідніших клубах далекого зарубіжжя. І в матеріальному, і в моральному планах для наших колективів це було б, повірте, значно ліпше. Хоча своїх думок не нав'язую. А федерація права людини порушувати не збирається. От і все...

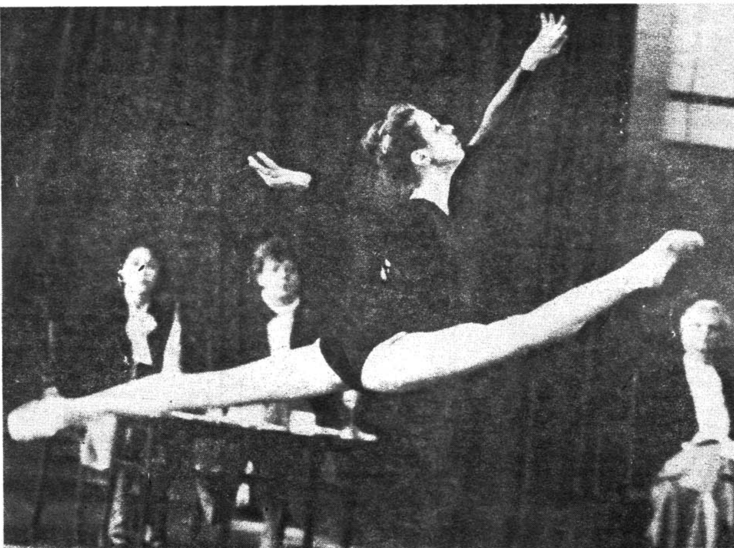
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

БАСКЕТБОЛ. Кубок Європи серед жіночих клубів. «Динамо» (Київ, Україна) — «Ружомберок» (Словаччина) — 75:72. Це друга перемога української команди в турнірі.

ФУТБОЛ. Як повідомила нашу редакцію прес-служба ФК «Динамо» (Київ), захисник динамівців Цвейба перебуває на «оглядинах» у Німеччині, де, можливо, підпише контракт з «Кайзерслаутерном». Збираються залишити київський колектив Заєць, обидва Морози, Волотьок, Квіткаускас. Одужав і тренується в команді Сукіасян. Є й група новобранців: нападаючі Нікулін з «Ростсільмашу», Піндєєв — з «Ворскли», півзахисники: Топчієв з «Карпат», Пінчук — з луганського «Динамо», Соловйов — з «Металіста».

КОВЗАНЯРСЬКИЙ СПОРТ. На чемпіонаті Європи, який відбудеться 22—24 січня в Херенвені (Нідерланди), Україну представлятиме один спортсмен — багатоборець з Києва Юрій Шульга. Таке правило Міжнародної спілки ковзанярів (ІСУ) для країн, які вперше беруть участь у світових та європейських першостях. Стосовно майбутніх змагань подібного рангу, то представництво в них залежатиме від виступу Шульги: попадання до двадцятки найкращих дає наступного року вже два місця.

ПОЛІТ. Фото Миколи БОЧКА.

Телебачення

НЕДІЛЯ
17 СІЧНЯ

І ПРОГРАМА УТ

14.00 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
15.55 Пісня на «біс». Музичний додаток до «Каналу «Д».
16.45 Мультфільм «Гномики сміються».
17.00 На варті.
17.45 Твори Ф. Шопена і Ф. Шуберта.
18.15 «Свічадо».
19.00 УТН.
19.20 Худ. телефільм «Бодетаун». 47 і 48 серії.
20.10 Естрадний калейдоскоп.
20.30 Мультфільм «Літаючий будинок». 4 серія.
21.00 «Кінопроба». Телегра.
22.00 «Будьте з нами». Інформаційно-музична програма.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

11.45 «Марафон-15».
12.35 Мультфільм «Піф і Геркулес».
12.45 Док. фільм «Підводна одісея команди Кусто».
13.35 Телефільм «Ермітаж». Фільм 3.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 «Обранці народу». Президент І. Карімов.
15.00 Клуб мандрівників.
15.50 «Живе дерево ремесел».
15.55 Панорама.
16.35 «Телелоція».
16.50 Прем'єра мультфільмів «Каспер і його друзі». (Англія), «Справжні мисливці за привидами». (США).
17.45 Новини.
18.00 «Театр ТБ: жарти з меценатами».
19.00 Програма «ІКС».
19.30 Прем'єра худ. телефільму «Хеппі енд» (Франція).
20.45 Московський кінохіт-парад.
21.00 «Підсумки».
21.45 Спортивний уїк-енд.
22.00 «Вокзал мрії». Юрій Башмет.
23.00 Новини.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

12.25 Мультфільм «Дораемон» (Японія). 18 серія.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 «Не вирубати...».
13.35 Кращі гравці НБА.
14.35 Телеконкурс юристів.
15.30 Познер і Донах'ю.
16.00 «Віла ворона».
16.45 Казковий світ Уолта Діснея.
17.35 Муз. фільм «Колір папороті».
18.30 Обличчям до столиці.
19.00 Візитка. Олена Косяченко.
19.05 Мультфільм.
19.30 СІТ-3.
19.40 Романтична хвиля.
20.10 Сиди і дивись.
20.20 Худ. фільм «Кузен, якого не кликали».
21.55 Візитка.
22.00 Концерт Принца. 2 частина.
22.30 СІТ-3.
22.40 Візитка.
22.45 Містер ІКС.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.40—14.10 Студія «ТЕТ-А-ТЕТ»: Мультфільм «Рікки-Тіккі-
12.10 Худ. фільм «Стій, або Моя мама буде стріляти
13.40 Відеомузика.
14.10 Кікбоксінг. Міжнародний турнір.
15.00 Фехтування.
15.45 «Цирк на воді».
16.35 Авіакосмічний салон.
16.55 М. Задорнов. «В кожному жарті є доля жарту...».
18.00 Улюблена мелодрама. «Прихід Місяця». Худ. фільм.
19.30 Студія «ТЕТ-А-ТЕТ»: худ. фільм «Говард — новий тип героя».
21.10 Муз. програма «Решето: музика нових ідей».
22.10 Інформаційна програма «Рулетка».
22.20 Худ. фільм «Якщо настане завтрашній день». 2 серія.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-84.

Рукописів не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 737 662.

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311008.